

อ. ๗๘. ๑๙๖๖
ณ ๓๗๑ ๓
ร. ๒

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตร

ผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

๗.๓.๒๕๔๐

ปริญญาบัตร

ของ

ณัฐเสกข์ น้อยสมบุรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๓๙๘๗

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตร
ผู้นำวาทศาสตร์อุดมศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาใน 5 ด้าน คือด้านวิชาการ สถานที่และอุปกรณ์ ระยะเวลาในการอบรม เนื้อหา และการดำเนินงาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ตามตัวแปร เพศ สาขาที่ศึกษา และภาควิทยาศาสตร์สถานที่ตั้งสถาบัน ตลอดจนรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ในปีงบประมาณ 2538 และ 2539 จำนวน 193 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และวิธีการของเซฟเฟ่

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภาควิทยาศาสตร์ของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิชาการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ได้แก่ ควรมีการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้เพิ่มเติม ควรใช้สถานที่ภายนอกวิทยาลัยเป็นค่ายพักแรมที่มีธรรมชาติและกว้างขวางเหมาะสมแก่การฝึกภาคปฏิบัติ ควรเพิ่มเนื้อหาเรื่องงาน

อาสาสมัครกับการบรรเทาทุกข์ โรคเอดส์ และการปฐมพยาบาล และควรเพิ่มระยะเวลาการบรรยายและ
ฝึกปฏิบัติในเรื่องการกษาคและขวกษาค

THE OPINIONS OF PHYSICAL EDUCATION STUDENTS ON
HIGHER EDUCATION RED CROSS YOUTH LEADER
TRAINING COURSE

AN ABSTRACT

BY

NATTASEK NOISOMBOON

Present in partial fulfillment of the Requirements for the

Master of Education degree in Adult Education

at Srinakharinwirot University

March 1997

The purposes of this research were to study the opinions of the physical education students toward Red Cross Youth leader training course in five aspects : instructor, place and equipments, length of time, context, and management, and to compare those opinions according to sex, field of study, and geographic region of the college. The research also collected additional ideas and suggestions.

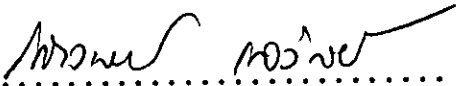
The purposive sampling were 193 physical education students who attended the Red Cross Youth leader training course during the budgetary year 1995-1996. The instrument used to collect the data were rating scale questionnaires. The statistic used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and Sheffe' method.

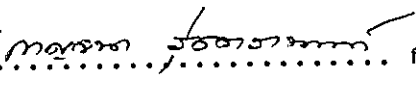
The results were as follows:

1. The opinions of physical education students on the Red Cross Youth leader training course both as a whole and in each aspect were at a high level.
2. There was no significant difference among physical education students with different sex.
3. The physical education students with different field of study had no significant difference as a whole but when considered in each aspect it was found that the context had significant difference at .05 level.
4. There were significant difference at .05 level on geographic region of the college both as a whole and all aspects except length of time.
5. The addition ideas and suggestions were; they should invite well-known instructor from outside for advanced knowledge; the place for camping should be convenient for outdoor training; Voluntary, disaster preparedness, AIDS and first aid should be added in the context; more length of time on lecturing and training in Red Cross and Red Cross Youth.

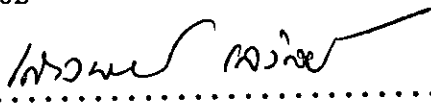
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญา.การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

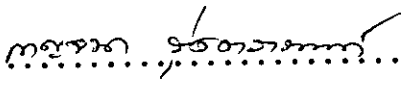
คณะกรรมการควบคุม

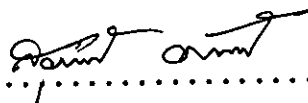
..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลีวิต)

..... กรรมการ
(ดร.กาญจนา รุ่งทรานนท์)

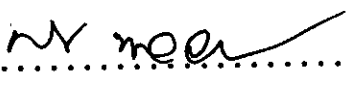
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลีวิต)

..... กรรมการ
(ดร.กาญจนา รุ่งทรานนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๑๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธานกรรมการ ดร.กาญจนา รุ่งทรานนท์ กรรมการ และ รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ซึ่งได้กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และได้สละเวลาให้คำแนะนำ ข้อปรึกษา ตลอดจนให้ข้อคิดเห็นในการทำปริญญานิพนธ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางสุปราณี ขวัญเมือง นางมานิดา โชติวณิช นางสุนันทา กิจสุวรรณ นางสาวนาถศรี ใจชาญสุขกิจ นางสาวสุดา คณะวรรณสมบัติ นางชลรส สุทธิพัฒน์นันต์ นายอภิรักษ์ วงษ์ศิริ และนางสาวจิราภรณ์ อิ่มวิทยา ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้อง สมบูรณ์ตามเนื้อหาซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายสมวงศ์ ศรีสมวงศ์ อดีตรองอธิบดีกรมพลศึกษา นายบุญเลิศ ศรีสว่าง นางสมลิริ นุตาคม อดีตผู้อำนวยการกองยุวกาชาด ดร.รงค์ศักดิ์ เจริญรักษ์ ผู้อำนวยการกอง ยุวกาชาด ที่ให้โอกาสและกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง นางนพวรรณ งามมีศรี ดร.วิระพันธ์ โชติวณิช ที่กรุณาให้การสนับสนุนต่างๆ และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้กรุณาตอบแบบสอบถามและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดียิ่ง

นอกจากนี้ขอขอบคุณ นายสรรค์ชัย เกตรารัตน์ นางสุกัญญา เกตรารัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือทุกอย่างตลอดมา และขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ คุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่มีจากกล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ได้หมด ที่ได้กรุณาช่วยเหลือสนับสนุน ให้กำลังใจ ที่จะเอาชนะอุปสรรคจนทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลงอย่างราบรื่น

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นผลบุญแต่บิดา มารดา ครู และอาจารย์ที่เป็นผู้สั่งสอนให้ความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาการ และชี้แนะแนวทางการศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด

ณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ประวัติความเป็นมาของการกาชาดสากล สภากาชาดไทย และยูวกาชาด	8
ความเป็นมาของกิจกรรมยูวกาชาดอุดมศึกษา	15
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและแนวปฏิบัติสำหรับอาสาสมัคร	19
ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพลศึกษา	23
ความหมายและองค์ประกอบของหลักสูตร	29
หลักสูตรฝึกอบรมผู้บังคับบัญชายูวกาชาดและหลักสูตรผู้นำยูวกาชาดอุดมศึกษา	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
สมมติฐานในการวิจัย	45
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
การเสนอผลการวิจัยข้อมูล	55
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม	56

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตร ผู้นำวาทศาสตร์อุดมศึกษา	58
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	87
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	87
สมมติฐานในการวิจัย	88
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะทั่วไป	102
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	102
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	111
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	113
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม	115
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	117
ประวัติย่อของผู้วิจัย	128

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรจำแนกตามสถานศึกษา	46
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามข้อมูลเบื้องต้น	57
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมและรายด้าน	58
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านวิทยากร	59
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านสถานที่และอุปกรณ์	61
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม	62
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านเนื้อหา	63
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านการดำเนินงาน	66
9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร อุดมศึกษา จำแนกตามเพศ	68
10	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร อุดมศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา	69
11	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร อุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์	70
12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ บุคลากรอุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ โดยรวมเป็นรายคู่	71
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ บุคลากรอุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ ด้านวิทยากรเป็นรายคู่	72
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ บุคลากรอุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ ด้านสถานที่และอุปกรณ์เป็นรายคู่	73
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ บุคลากรอุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ ด้านเนื้อหาเป็นรายคู่	74

ตาราง	หน้า
16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ ยุวภาษาอุดมศึกษา จำแนกตามภาควิทยาศาสตร์ ด้านการดำเนินงานเป็นรายคู่ 75
17	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านวิทยากร 76
18	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านสถานที่และอุปกรณ์ 78
19	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านระยะเวลาในการจัดอบรม 80
20	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านเนื้อหา 82
21	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านการดำเนินงาน 84
22	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม 86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ผังการบริหารงานสภาอากาศไทย	13
2 การจัดองค์การกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา	26
3 หลักสูตรผู้นำเยาวชนภาคอุดมศึกษา	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่จะเตรียมและนำเยาวชนให้เข้าสู่วิถีชีวิตที่ดั่งมานั้น ควรจะต้องได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ความคิด คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรมนั้น เป็นสิ่งที่จะต้องเน้นให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะคุณธรรมและจริยธรรมเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลอันจะมีผลกระทบต่อตนเองและสังคม ประเทศที่ปกครองด้วยระบบประชาธิปไตยนั้น คุณธรรมและจริยธรรมที่จำเป็นจะต้องมีก็คือ ความมีระเบียบวินัย ความมีเหตุผล ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเสียสละและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม (นาถศรี ใจชาญสุทธิง. 2537 : 1)

ปัจจุบันพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีเด็กมากกว่าผู้ใหญ่ประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรทั่วประเทศ โดยในปีพ.ศ.2535 มีจำนวนประชากรที่เป็นเด็ก 30 ล้านคนจากจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 57.7 ล้านคน (กระทรวงมหาดไทย. 2535 : 5) ในอนาคตเด็กเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติสืบต่อไป โดยเฉพาะในด้านการบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัยพิบัติต่างๆ เช่น อุทกภัย ซึ่งสถานการณ์ในประเทศไทยจะทวีความรุนแรงขึ้น ดังนั้นการพัฒนาเยาวชนในชาติเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างเร่งด่วน

สภากาชาดไทย ได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ประกอบกับข้อเสนอของสหพันธ์สภากาชาด และสภาซีกรวงเดือนแดงระหว่างประเทศ (The International Federation of Red Cross and Crescent : IFRC) เมื่อปี 2462 ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ มีมติให้สภากาชาดทุกชาติจัดตั้งกาชาดสำหรับเยาวชน ดังข้อความตอนหนึ่งของข้อบังคับสภากาชาดสยามแก้ไขฉบับเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ว่าด้วยอนุสภากาชาดสยาม (กองยูวกาชาด. 2533 : 33) กล่าวว่า เมื่อได้ตั้งสันนิบาตสภากาชาดขึ้นแล้วและมีประชุมใหญ่ที่กรุงเจนีวา ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2464 ที่ประชุมได้ตกลงว่ากิจการของสภากาชาดในยามสงบศึกที่พึงกระทำมี 3 ข้อ คือ

1. การอนามัยศึกษา
2. การประชานามัยพิทักษ์
3. การอนุสภากาชาด

จากนั้นผู้แทนสภากาชาดต่างๆ ที่เข้าประชุมได้ดำริจัดตั้งกองอนุสภากาชาดขึ้น และให้จัดดำเนินการให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ โดยฝึกอบรมให้สมาชิกมีอุดมคติในสามมิติ มีความเมตตา สงสารเพื่อนมนุษย์ด้วยกันไม่ว่าชาติใดๆ ให้รู้จักการกินคืออยู่ดี รักษาสุขภาพอนามัย มีศรัทธาเสียสละ ทำประโยชน์ให้แก่สังคม ซึ่งกล่าวไว้เป็นวัตถุประสงค์สำคัญว่า “EDUCATION FOR PEACE, GOOD HEALTH, GOOD SERVICE AND INTERNATIONAL FRIENDSHIP” และให้จัดวิธีดำเนินการให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ นอกจากนั้นยังปลูกฝังให้เยาวชนมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนมีการพัฒนาตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรม และธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ (กองยูวกาชาด. 2530 : 36) ซึ่งประเทศไทยในขณะนั้นมีจอมพล สมเด็จพระเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์พิณิต ได้ทรงดำรงตำแหน่งทางสภากาชาดไทยเป็นอุปนายกผู้อำนวยการสภากาชาด ได้เสด็จไปร่วมประชุม แล้วกลับมาก่อตั้งกิจการยูวกาชาดขึ้นในปีพ.ศ. 2465 โดยใช้ชื่อเบื้องต้นว่า “อนุสภากาชาด” และรับเด็กชายหญิงเข้าเป็นสมาชิก ต่อมาชื่อนี้ได้กร่อนเป็น “อนุกาชาด” ซึ่งประเทศไทยนับเป็นหนึ่งในยี่สิบประเทศแรกของโลกที่ก่อตั้งกิจการยูวกาชาดขึ้น

สภากาชาดไทยตั้งกิจการยูวกาชาดขึ้น ได้กำหนดให้ยูวกาชาดเป็นกอง กองหนึ่งของสภากาชาดไทย แต่โดยที่งานยูวกาชาดเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เมื่อก่อตั้งจึงได้ฝากงานยูวกาชาดไว้กับกระทรวงธรรมการ โดยกรมพลศึกษาเป็นผู้กำกับดูแล และดำเนินงานภายใต้การสนับสนุนโดยสภากาชาดไทย ในด้านงบประมาณและบุคลากรส่วนหนึ่ง ดังนั้นกองยูวกาชาดจึงอยู่ภายใต้การบังคับของสภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา โดยมีบุคลากรทั้งสองร่วมกันบริหารตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี. 2527 : 13)

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมยูวกาชาด ตามกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทย ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และสหพันธ์สภากาชาดและสภาชิกวงเดือนแดงระหว่างประเทศ

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกัน หรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้กิจกรรมยุวกาชาดมีการเรียนการสอนขึ้นในโรงเรียนต่างๆ ต่อมาได้พิจารณาเห็นว่า คำว่า “อนุกาชาด” ครอบคลุมแต่เด็กในโรงเรียนเท่านั้น ทำให้กิจกรรมนี้แคบจำกัดอยู่เฉพาะในระดับโรงเรียน จนกระทั่งในวันที่ 22 กันยายน 2520 ได้เปลี่ยนแปลงระดับอายุสมาชิกยุวกาชาดจาก 8-18 ปี เป็น 8-25 ปี ด้วยเหตุผลที่ต้องการจะเปิดโอกาสให้นักเรียนในระดับอาชีวศึกษา เตรียมอุดมศึกษา ระดับอุดมศึกษา สมาชิกนอกโรงเรียนและผู้ค้อยโอกาสทางการศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดด้วย ดังนั้นจึงได้เปลี่ยนแปลงชื่อมาเป็น “ยุวกาชาด” (กองยุวกาชาด. 2538 : 35 - 36)

สำหรับยุวกาชาดในระดับอุดมศึกษานั้น ได้เริ่มขยายไปสู่กลุ่มเยาวชนในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะวิทยาลัยพลศึกษาได้มีการเรียนการสอนวิชายุวกาชาดและลูกเสือเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งเป็นหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา ซึ่งนักศึกษาทุกคนจะได้เรียนวิชายุวกาชาด นอกจากนี้ยังจัดให้นักศึกษาที่เรียนวิชายุวกาชาดได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีคุณวุฒิทางยุวกาชาด อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพในอนาคตต่อไป และสนับสนุนให้ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาได้ก่อตั้งกลุ่มหรือชมรมยุวกาชาดอุดมศึกษาขึ้นในสถาบันการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นให้บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมในรูปแบบ “งานอาสาสมัคร” ในนามของ “อาสายุวกาชาดอุดมศึกษา” (กองยุวกาชาด. 2534 : 13)

ในการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษานี้ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อให้ผู้ผ่านการอบรมสามารถเป็นครูผู้สอนยุวกาชาด มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา หลักการและอุดมการณ์ของการกาชาด ให้มีความรักและศรัทธาในอุดมการณ์ของกาชาด เป็นผู้มีจิตใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ รู้จักเสียสละบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นและรู้จักรักษานามียของตนเอง ส่งเสริมนามียของผู้อื่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์และกิจกรรมยุวกาชาดให้แก่สมาชิกยุวกาชาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปีงบประมาณ 2538 และ 2539 กองยุวกาชาด กรมพลศึกษา ได้จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนให้วิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศรวม 17 แห่ง ได้จัดอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาแก่นักศึกษา แต่การอบรมผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาก็ยังไม่แพร่หลายไปยังทุกสถาบัน จากการศึกษาค้นคว้า การนิเทศ

การศึกษาของเจ้าหน้าที่กองบุคลากร การฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆของบุคลากร การสัมมนาผู้บริหาร และครูอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา และจากการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในสถาบันต่างๆ พบว่าการจัดอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาไม่เป็นที่สนใจของสถาบันวิทยาลัยพลศึกษา นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญ มีปัญหาในด้านการจัดอบรมหลักสูตรผู้นำ บุคลากรอุดมศึกษาในด้านต่างๆ ประกอบกับในช่วง 73 ปีที่ผ่านมา กองบุคลากรยังไม่ได้มีการวิจัยที่เกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา จึงนับเป็นประเด็นสำคัญที่ควรศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงาน เกี่ยวกับกับบุคลากรอุดมศึกษาโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยจะทำให้ได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ให้มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และจะได้ทราบถึงปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรมบุคลากรอุดมศึกษาในสถาบัน เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายและอุดมการณ์ของการกาชาดต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ใน 5 ด้าน คือด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ตามตัวแปร เพศ สาขาที่ศึกษา และภาควิชาการศึกษาศาสตร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

2. ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารระดับสูงได้ทราบถึงปัญหาในการฝึกอบรมสามารถนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงและส่งเสริมการจัดกิจกรรมชวภาษาชาติในสถานอุดมศึกษาอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของสภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำชวภาษาชาติอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2538 และ 2539 จำนวน 12 แห่งๆ ละ 50 คน รวม 600 คน ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้จากประชากรข้างต้นโดยการเลือกอย่างเจาะจงภาคภูมิศาสตร์ภาคละ 1 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ จังหวัดลำปาง ภาคกลาง จังหวัดสมุทรสาคร ภาคใต้ จังหวัดกระบี่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 แห่งๆ ละ 50 คน รวม 200 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สาขาวิชาที่ศึกษา

1.2.1 พลศึกษา

1.2.2 สุขศึกษา

1.3 ภาควิทยาศาสตร์

1.3.1 ภาคน้ำ

1.3.2 ภาคน้ำ

1.3.3 ภาคน้ำ

1.3.4 ภาคน้ำออกเฉียงน้ำ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร
อุดมศึกษา แยกเป็น 5 ด้านคือ

2.1 ด้านวิชาการ

2.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์

2.3 ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม

2.4 ด้านเนื้อหา

2.5 ด้านการดำเนินงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความ
เข้าใจ และการรับรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาใน 5
ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านวิชาการ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่ทำหน้าที่เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้และผู้ที่ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานด้านสถานที่ วัสดุ
อุปกรณ์ ประสานงาน อาหาร การบริการ การประเมินผลซึ่งมาจากกองบุคลากร ศึกษานิเทศก์พลศึกษา
ประจำจังหวัด ประจำเขต และครูอาจารย์ประจำสถาบันวิทยาลัยพลศึกษาที่จัดอบรมในครั้งนี้

1.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับ
สถานที่ใช้ในการจัดอบรมและจัดกิจกรรมทั้งในสถานที่และนอกสถานที่วิทยาลัยพลศึกษา ตลอดจน
สื่อการอบรม เครื่องมือเครื่องใช้ เอกสารต่างๆ

1.3 ด้านเนื้อหา หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำ
 युวภาษาอุดมศึกษา ซึ่งอนุมัติโดยกองยูวภาษา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วยเนื้อหา
 วิชาการทั้งบังคับและวิชาการเลือก

1.4 ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
 เกี่ยวกับจำนวนวันที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเวลา 4 วัน 3 คืน และเวลาที่กำหนดไว้ในเนื้อหารายวิชา
 ต่างๆ ตลอดจนเวลาในการทำกิจกรรมตลอดการอบรมในหลักสูตร

1.5 ด้านการดำเนินงาน หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับ
 กิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้การอบรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วยการประชุมสัมพันธ ้ ั
 การฝึกอบรม การประสานงานและสนับสนุนของผู้บริหารและนักศึกษา การจัดสรรงบประมาณ และ
 การกำกับดูแลในการจัดอบรม

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง นักศึกษาในสถาบันวิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา
 กระทรวงศึกษาธิการที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำยูวภาษาอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2538 และ
 2539 จำนวน 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัย
 พลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
 วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัย
 พลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี วิทยาลัย
 พลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

3. ภาคภูมิศาสตร์ หมายถึง ที่ตั้งของสถาบันการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผ่านการ
 อบรมหลักสูตรผู้นำยูวภาษาอุดมศึกษา แยกเป็น 4 ภาค คือภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทที่ 2

เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ความคิดเห็นของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของการกาชาดสากล สภากาชาดไทย และเยาวชนชา
2. ความเป็นมาของกิจกรรมเยาวชนชาอุดมศึกษา
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและแนวปฏิบัติสำหรับอาสาสมัคร
4. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพลศึกษา
5. ความหมายและองค์ประกอบของหลักสูตร
6. หลักสูตรฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาเยาวชนชา และหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาอุดมศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของการกาชาดสากล สภากาชาดไทย และเยาวชนชา

คำว่า “กาชาด” (Red Cross) หมายถึง เครื่องหมายกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว ซึ่งใช้เป็น สัญลักษณ์ขององค์การกาชาดสากลและบรรเทาทุกข์แก่มนุษยทั่วโลก โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ ศาสนา และลัทธิการเมือง ทั้งนี้เพื่อให้มวลมนุษยชาติได้อยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข ผู้ให้กำเนิดการกาชาดคือ อังรี ดูนังต์ (Henry Dunant) เป็นชาวสวิสเซอร์แลนด์และเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ให้กำเนิดการกาชาด จึงได้ใช้เครื่องหมายกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว ซึ่งเป็นการสลับสีกับ ธงชาติของประเทศสวิสเซอร์แลนด์ สำหรับกลุ่มประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม จะใช้เครื่องหมาย ซีกวงเดือนแดง (Red Crescent)

องค์การกาชาด หรือที่เรียกว่า “กาชาดสากล” (International Red Cross Society) ประกอบด้วย หน่วยงานหลัก 3 หน่วยงาน (กองเยาวชนชา. 2524 : 11) คือ

1. คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ (International Committee of the Red Cross) มีหน้าที่ชี้แจงและเผยแพร่อนุสัญญาเจนีวา ดูแลให้ผู้ประสบภัยสงครามได้รับความคุ้มครองและช่วยเหลือ

จัดการบรรเทาทุกข์สำหรับทหารและพลเรือนผู้ประสบภัย สืบเสาะแหล่งที่อยู่ของผู้พลัดถิ่น และจัดสิ่งของไปให้เชลยศึกและผู้ที่ถูกกักกัน

2. สันนิบาตสภากาชาดและสภาซีกงวเดือนแดง (League of Red Cross and Red Crescent Societies) เป็นสหพันธ์ของบรรดาสภากาชาดทั่วโลก ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น สหพันธ์สภากาชาดและสภาซีกงวเดือนแดงระหว่างประเทศ (The International Federation of Red Cross and Crescent : IFRC) มีวัตถุประสงค์ในการทำงานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสภากาชาดประเทศต่างๆ ทำหน้าที่แทนสภากาชาดในระดับระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของสภากาชาดและจัดให้มีการประชุมกาชาดระหว่างประเทศ (International Conference of the Red Cross) ทุกๆ 4 ปี

3. สภากาชาดประเทศต่างๆ (International Red Cross Societies) หมายถึง สภากาชาดของประเทศต่างๆ ที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ ให้เข้าเป็นภาคีของสันนิบาตสภากาชาด หน้าที่และความรับผิดชอบของสภากาชาดประเทศต่างๆ คือ การช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยธรรมชาติ ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บและปรับปรุงด้านการอนามัย ตลอดจนฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายการพยาบาลและปฐมพยาบาล ในการช่วยเหลืออื่นๆ ให้ความรู้แก่เยาวชนในการป้องกันชีวิตและสุขภาพอนามัย ให้ความช่วยเหลือและมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สำหรับในยามสงครามจะร่วมมือกับฝ่ายเสนารักษ์ ในการบรรเทาทุกข์ รักษาทหารที่บาดเจ็บจากการสู้รบ ตลอดจนการช่วยเหลือเชลยศึกและการแลกเปลี่ยนเชลยศึก

กองยูวกาชาด (2524 : 87) ได้กล่าวถึงประวัติสภากาชาดไทยว่า สภากาชาดไทยเป็นองค์กรกุศลอาสาสมัครที่ ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสภากาชาดไทย พุทธศักราช 2461 มีวัตถุประสงค์คือ ช่วยรักษาพยาบาลผู้ป่วยไข้และบาดเจ็บในเวลาสงครามและในยามสงบ กับทั้งการบรรเทาทุกข์ในเหตุการณ์สาธารณภัยพิบัติโดยไม่เลือกชาติ ชั้น ลัทธิ ศาสนา หรืออุดมการณ์ในทางการเมืองของผู้ประสบภัย บิดหลักมนุษยธรรมเป็นที่ตั้ง สภากาชาดไทย ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นปี พ.ศ.2436 (ร.ศ. 112) ซึ่งในปีนั้นได้เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศสเรื่องเขตแดนที่ฝั่งแม่น้ำโขง และเกิดมีการสู้รบกันขึ้นด้วยความห้วงโหดทารุณที่บาดเจ็บ สตรีไทยชั้นสูงในสมัยนั้นมีท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงศ์ เป็นหัวหน้าพากันมีความเห็นว่า น่าจะมีองค์การขึ้นสักองค์การหนึ่ง เพื่อช่วยบรรเทาความทุกข์ยากของทหารทำนองสภากาชาดของต่างประเทศ จึงได้นำความกราบบังคมทูล สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนา พระบรมราชเทวี (สมเด็จพระศรีสวรินทราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า) ขอให้ ทรงเป็น “ชนนีผู้บำรุง” ในการจัดตั้ง

องค์การนี้ เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ ทรงทราบก็พอพระราชหฤทัยในความคิดนี้ เพราะเป็นกุศล เข้าแบบอย่างของประเทศที่เจริญรุ่งเรืองแล้ว ดังนั้นเมื่อได้มีการเรียไรได้เงินทุนพอสมควร จึงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งสมาคมการกุศล โดยมีนามว่า “สภาอุณาโลมแดง” ขึ้น นอกจากจะได้รับพระราชทานให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์แล้ว สภาอุณาโลมแดงยังมีเจ้านายฝ่ายในชั้นสูง และสตรีผู้มีเกียรติ ทรงดำรงตำแหน่งที่สำคัญๆ อีกมากท่าน อาทิ สมเด็จพระนางเจ้าสว่างวัฒนาบรมราชเทวี ทรงเป็น “สภานนี” พระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรีพระวรราชเทวี (สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง) ทรงเป็นสภานายิกาพระองค์แรก และท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงษ์ เป็นเลขานุการณี งานสำคัญของสภาอุณาโลมแดงก็คือ จัดส่งเครื่องยา อาหาร เสื้อผ้า และเครื่องใช้ต่างๆ ไปช่วยบำรุงทหารในสนามรบ ซึ่งสภาได้จัดทำเป็นผลดี ตลอดจนการสู้รบได้ยุติลง

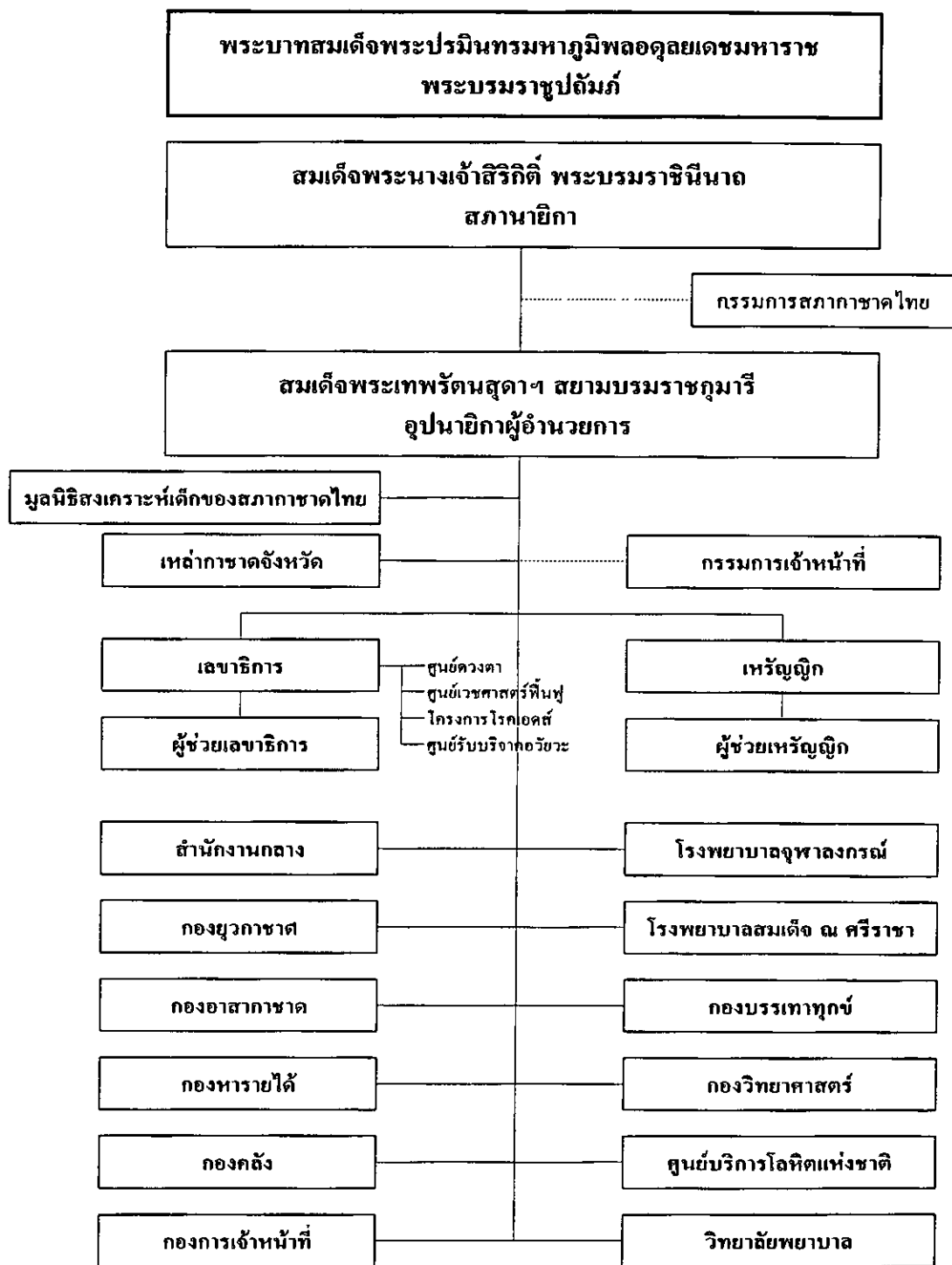
เมื่อกรณีพิพาทได้เสร็จสิ้นไปแล้ว กิจการของสภาอุณาโลมแดงก็ระงับหยุดตามไปด้วย แม้จะเป็นพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่จะให้ปรับปรุงสภาอุณาโลมแดงให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมั่นคง เพื่อจะได้เข้าเป็นสมาชิกของสากลาชาดก็ตาม แต่กิจการของสภาก็ยังชงชงอยู่เป็นเวลานาน ที่กลับฟื้นคืนมาอีกในระยะหลังนี้ก็เนื่องจากสมเด็จพระนางกุญเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อทรงดำรงตำแหน่งพระยุพราชเสด็จกลับจากการศึกษาในประทศอังกฤษผ่านมาทางญี่ปุ่น ได้เสด็จทอดพระเนตรโรงพยาบาลของกาชาดญี่ปุ่น ทำให้ทรงดำริว่าถ้าได้จัดโรงพยาบาลของกาชาดขึ้นในเมืองไทยก็จะเป็นผลประโยชน์แก่บ้านเมืองมากมาย ฉะนั้น เมื่อสมเด็จพระราชบิดาเสด็จสู่สวรรคาลัย พระองค์ได้ร่วมกับพระราชภรรยาคิดกันทรงบริจาคทรัพย์ร่วมกับทุนของสภาอุณาโลมแดงที่มีอยู่ สร้างโรงพยาบาลขึ้นในที่ดินส่วนพระองค์แล้วโปรดเกล้าฯ ขนานนามตามพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว “โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์” เพื่อเป็นอนุสรณ์ในพระราชบิดา ให้โรงพยาบาลนี้เป็นของสภากาชาดสยาม เมื่อ พ.ศ.2457 ชื่อสภาอุณาโลมแดงและสภากาชาดนี้เรียกปะปนกันตลอดมา แต่เมื่อ พ.ศ.2450 ชื่อสภาอุณาโลมแดงก็สูญไป คงใช้กันแต่สภากาชาดสยาม หรือสภากาชาดไทย ตามชื่อประเทศ ซึ่งเปลี่ยนจากสยามเป็นไทยมาจนบัดนี้

ส่วนการรับรองระหว่างประเทศ คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศได้รับรองสภากาชาดไทย เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2463 และสันนิบาตสภากาชาดได้รับเข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2464 ปัจจุบันมีสภากาชาดทั่วโลก 159 ประเทศ

สภาอากาศไทยมีหน่วยงานกองแยกต่างๆ ดังนี้ (กองยุทธศาสตร์. 2524 : 90)

1. สำนักงานกลาง มีอุปนายกผู้อำนวยการเป็นประธาน ประกอบด้วยเลขาธิการ เภรัญญิก ผู้ช่วยเธรัญญิก ผู้อำนวยการสำนักงานกลาง มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการทั่วไปของสภาอากาศ
2. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีหน้าที่ทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยบาดเจ็บและป่วยไข้ทั่วไปทั้งในยามสงครามและในยามปกติ ให้บริการวางแผนครอบครัวทั้งในโรงพยาบาลและในหน่วยเคลื่อนที่
3. กองบรรเทาทุกข์ มีหน้าที่สงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยากในเหตุการณ์สาธารณภัยพินาศ และประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดาร ตลอดจนจนถึงการประสานามัธยมศึกษา การอนามัธยมศึกษา การสอนปฐมพยาบาล ฝึกเจ้าหน้าที่เพื่อบรรเทาทุกข์ และสะสมพัสดุ ยา และเวชภัณฑ์ไว้สำหรับยามฉุกเฉิน
4. กองวิทยาศาสตร์ มีหน้าที่ทำการคิดค้น และตรวจทางวิทยาศาสตร์ และทำวัคซีนเซรุ่ม ป้องกันรักษาโรคบางชนิด
5. กองยุทธศาสตร์ มีหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรมไว้ในใจเด็กทั้งหลาย เพื่อได้ชาวซึ่งถึงอุดมคติแห่งการอุทิศตนเป็นแรงงาน โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพิทักษ์อนามัธยมศึกษาของตนเองและของผู้อื่น มีความเข้าใจ รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของพลเมือง และมีน้ำใจเมตตา อนุเคราะห์ต่อชาติของตนเอง และบรรดาชาติอื่นๆ ทั่วโลก
6. กองอาสาอากาศ มีหน้าที่อบรมสมาชิกอาสาอากาศไว้ เพื่อให้ทำการอุปการะสงเคราะห์โดยทันท่วงที และโดยมีประสิทธิภาพในเวลาฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสงครามหรือเหตุการณ์สาธารณภัยพินาศ และช่วยเป็นกำลังดำเนินงานของสภาอากาศในเวลาปกติ
7. ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ มีหน้าที่จัดหาโลหิตให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้จากผู้บริจาค ซึ่งไม่รับสิ่งตอบแทนเพื่อจ่ายใช้รักษาคนไข้ทั่วประเทศ แปรรูปโลหิตที่เหลือใช้ทำแห้งสำหรับเก็บและจ่ายใช้รักษาโรคบางชนิด ทำการวิจัยและการสอนการถ่ายโลหิต และโลหิตวิทยา กับช่วยจัดตั้งบริการโลหิตของเหล่ากาชาดจังหวัด
8. โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ มีหน้าที่ทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยบาดเจ็บและป่วยไข้ทั้งในยามสงครามและในยามปกติ
9. กองหารายได้ มีหน้าที่จัดหาเงินรายได้ให้สภาอากาศเพื่อใช้จ่ายในกิจการต่างๆ
10. กองคลัง มีหน้าที่ดูแล รักษา ตรวจตรา ควบคุมบัญชี การงบประมาณ การเบิกจ่าย การรักษาเงิน รวมทั้งการจัดหาผลประโยชน์อันเกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินของสภาอากาศไทย

11. วิทยาลัยพยาบาล มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการด้านพยาบาลศาสตร์
12. กองการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางบริหารงานบุคคลของสภาอากาศไทย และให้บริการเกี่ยวกับงานด้านการเจ้าหน้าที่

ภาพประกอบ 1 ผังการบริหารงานสภาภาษาชาวไทย

(สภาภาษาชาวไทย. “ประวัติสภาภาษาชาวไทย” มปป : 17)

ยุวกาชาด (Red Cross Youth) เป็นกิจกรรมกาชาดสำหรับเยาวชน เกิดขึ้นด้วยข้อเสนอของ สันนิบาตสภากาชาด เมื่อปีพุทธศักราช 2462 ให้สภากาชาดทุกประเทศที่เป็นสมาชิกของกาชาดสากล จัดกิจกรรมกาชาด สำหรับเยาวชนโดยมีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนมีจิตใจฝึกลงไปในทางสันติสุข การรักษา สุขภาพอนามัยทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนมนุษย์ทั่วไป วิธีดำเนินการให้จัดให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ (กองยุวกาชาด. 2538 : 33-34)

การจัดยุวกาชาดในประเทศไทย ริเริ่มจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2465 โดยสมเด็จพระนคร สวรรค์วรพินิจ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งองค์อุปนายกสภากาชาดไทย ทรงมีพระดำริว่า ตามที่สันนิบาต สภากาชาดได้มีมติในการประชุมใหญ่ เมื่อปีพุทธศักราช 2464 ให้สภากาชาดของประเทศต่างๆ ก่อตั้ง อนุสภากาชาดขึ้น และทรงเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการตามมติของสันนิบาตสภากาชาด จึงได้ทรงมี ลายพระหัตถ์เชิญเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นเสนาบดีและปลัดกระทรวง ศึกษาธิการในสมัยนั้น ส่วนทางฝ่ายสภากาชาด ได้เชิญเจ้าพระยารามพ ซึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษาของ สภากาชาด และอีกท่านหนึ่งคือ นายแพทย์เอ็ม อี บาร์นส์ ซึ่งเป็นแพทย์ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลของ สภากาชาด มาร่วมประชุมปรึกษาหารือที่จะก่อตั้งอนุสภากาชาดขึ้น (กองยุวกาชาด. 2528 : 20-22) ซึ่ง นายแพทย์เอ็ม อี บาร์นส์ ได้บันทึกความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งอนุสภากาชาดเพื่อเป็นข้อพิจารณาในที่ ประชุม และที่ประชุมสภากาชาดได้ลงมติให้มีการจัดตั้งอนุสภากาชาดขึ้น โดยมีการออกข้อบังคับ สภากาชาดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ว่าด้วยอนุสภากาชาด ลงวันที่ 27 มกราคม 2465 ให้มีกอง อนุสภากาชาดเป็นกองแยกกองหนึ่งของสภากาชาด และได้แต่งตั้งให้ พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ดำรง ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการกองอนุสภากาชาดเป็นท่านแรก และกระทรวงศึกษาธิการได้ทำหน้าที่เป็นผู้จัด ดำเนินงานเกี่ยวกับอนุสภากาชาดเรื่อยมาจนกระทั่งปีพุทธศักราช 2476 กิจการอนุสภากาชาดได้โอนมา อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพลศึกษา โดยความร่วมมือสนับสนุนจากสภากาชาดไทย และได้มีการ เปลี่ยนชื่อจาก “อนุสภากาชาด” เป็น “อนุกาชาด” และเป็น “ยุวกาชาด” ตามลำดับ ทั้งนี้ เพื่อให้ กิจกรรมยุวกาชาดครอบคลุมกลุ่มเยาวชนได้มากยิ่งขึ้น และได้กำหนดเกณฑ์อายุของสมาชิกยุวกาชาด ว่าจะต้องมีอายุระหว่าง 8-25 ปี (กองยุวกาชาด. 2538 : 35-36)

วัตถุประสงค์ของยุวกาชาดไทย

ตามข้อบังคับสภากาชาดไทยได้กำหนดวัตถุประสงค์ยุวกาชาดไทยไว้ดังนี้ (กองยุวกาชาด, 2530 : 3)

“เพื่อฝึกอบรมให้สมาชิกมีอุดมคติในศาสนาดี สุข มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรู้ ความชำนาญ ในเรื่องการรักษาอนามัยของตนเอง และส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น ตลอดจนพัฒนาตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรมและสร้างไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีจิตใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป”

คำปฏิญาณของยุวกาชาดไทย

ข้อ 1 ข้า ฯ จะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ 2 ข้า ฯ จะเป็นมิตรกับคนทั่วไป และจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ข้อ 3 ข้า ฯ จะรักษาอนามัยของตนเองและส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น

ประเภทของยุวกาชาด ตามข้อบังคับสภากาชาดไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 28) ยุวกาชาดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท(อภิธานศัพท์ วงษ์ศิริ, 2530 : 56) คือ

1. ยุวกาชาดในสถานศึกษา หมายถึง ยุวกาชาดที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

2. ยุวกาชาดนอกโรงเรียน หมายถึง เยาวชนชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 13-25 ปี ไม่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบของสถานศึกษาใดๆ มีความสมัครใจที่จะปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของยุวกาชาด

2. ความเป็นมาของกิจกรรมยุวกาชาดอุดมศึกษา

กิจกรรมยุวกาชาดอุดมศึกษา เป็นภารกิจที่สำคัญอีกด้านหนึ่งของกองยุวกาชาด สภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งส่งเสริมให้เยาวชนระดับอุดมศึกษาได้ฝึกฝนและพัฒนาตนเองในเรื่องความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม และให้ตระหนักใน

คุณค่าและความสำคัญของตนเอง ที่จะปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม โดยการปลูกฝัง
อุดมการณ์ของภาษา ขวภาษา และร่วมกิจกรรมกับสภาภาษาชาวไทย ในรูปแบบของ “กิจกรรมอาสาสมัคร”
เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้สามารถอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
(นาถศรี โจชานุกิจ, 2537 : 30)

1. เพื่อให้เยาวชนระดับอุดมศึกษาได้ร่วมกิจกรรมกับสภาภาษาชาวไทยในรูปแบบของ “กิจกรรมอาสาสมัคร”
2. เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนระดับอุดมศึกษาที่เป็นสมาชิก ได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และสามารถสร้างผลงานจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมในนามของ “สมาชิกล่ามภาษาอุดมศึกษา”
3. เพื่อให้สมาชิกภาษาทุกระดับ อันได้แก่ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และภาษาคนนอกโรงเรียน ได้ร่วมกิจกรรมภาษาอย่างต่อเนื่อง อันจะนำมาซึ่งความสามัคคีในมวลหมู่สมาชิกภาษาทุกระดับ

การดำเนินงานกิจกรรมภาษาอุดมศึกษา ปี 2533-2538 (กองภาษา, 2539 : 22) กองภาษาได้พิจารณาเห็นว่า กิจกรรมภาษานั้นตามข้อบังคับของสภาภาษาชาวไทย ว่าด้วยภาษากำหนดให้เยาวชนที่สมัครเป็นภาษามีอายุระหว่าง 7-25 ปี ซึ่งเกณฑ์อายุดังกล่าวครอบคลุมไปถึงเยาวชนระดับวิทยาลัย มหาวิทยาลัย กองภาษาก็ได้ขออนุมัติสภาภาษาชาวไทยจัดกิจกรรมภาษาสำหรับเยาวชนในระดับอุดมศึกษา โดยจัดโครงการค่ายพักแรมภาษาอุดมศึกษารุ่นที่ 1 ขึ้นระหว่างวันที่ 26-28 ตุลาคม 2533 ณ ค่ายตาม่องล่าย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรมโครงการรวม 12 สถาบัน จำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 57 คน กิจกรรมในโครงการมุ่งเน้นการเผยแพร่อุดมการณ์ของภาษาและภาษา ฝึกการใช้ชีวิตร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ตลอดจนการแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่มเยาวชน ซึ่งมาจากต่างสถาบัน และท้ายที่สุดได้เชิญชวนให้สมาชิกล่ามภาษาอุดมศึกษา ร่วมกิจกรรมกับกองภาษาในโอกาสต่างๆ เช่น วันคล้ายวันสถาปนาภาษา ร่วมสัมนาภาษากลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก

กองยูวกาชาด ได้วางแผนงานด้านยูวกาชาดอุดมศึกษา โดยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปยัง สถาบันอุดมศึกษาทั้งในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถาบันอุดมศึกษาได้ริเริ่มก่อตั้ง “กลุ่ม/ชมรมอาสายูวกาชาดอุดมศึกษา” โดยถือหลักการกาชาดที่ว่า “การบริการอาสาสมัคร” ทั้งนี้ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีแก่เยาวชนระดับอุดมศึกษา ให้ได้มีโอกาสปฏิบัติ ตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม อีกทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนรุ่นหลังในการร่วมกิจกรรม “อาสาสมัคร” อันเป็นการสืบสานอุดมการณ์ของกาชาดและสภากาชาดไทย ในการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เพื่อนมนุษย์ให้ สามารถอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุขตลอดไป โดยมีวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายดังนี้

1. เพื่อสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาได้ร่วมกิจกรรมกับสภากาชาดไทย ในการจัดกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช องค์อุปถัมภ์ สภากาชาดไทย ในวโรกาสที่ทรงครองราชย์เป็นปีที่ 50
2. เพื่อสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาได้ริเริ่มก่อตั้ง “กลุ่ม/ชมรมอาสายูวกาชาดอุดมศึกษา” และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมในโอกาสต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
3. เปิดโอกาสให้คณาจารย์ และนิสิต นักศึกษา ที่มีศรัทธาต่อกิจการกาชาดได้ร่วมกิจกรรม กาชาดและยูวกาชาด อันเป็นการปลูกฝังให้เยาวชนได้ประพฤติตนตามหลักการกาชาด ซึ่งถือปฏิบัติ เหมือนกันทั่วโลก
4. เป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานด้านยูวกาชาดอุดมศึกษา ให้มีความแพร่หลายไปยัง สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

1. สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
3. สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดหน่วยงานอื่น

กองยูวกาชาด (2537 : 35) ได้ให้ความหมายของอาสาสมัครยูวกาชาดอุดมศึกษา หมายถึง นิสิต นักศึกษา ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา (หรือศึกษาอยู่ในระดับที่สูง กว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย) มีความศรัทธาและสนใจกิจกรรมของกาชาดและยูวกาชาด พร้อมทั้งสนใจที่จะ

ร่วมกิจกรรม “อาสาสมัคร” โดยสมัครเป็นสมาชิก “อาสาสมัครยูวาทษาคอุดมศึกษา” โดยมีแนวปฏิบัติของอาสาสมัครยูวาทษาคอุดมศึกษาดังนี้

1. มีความศรัทธา ความสนใจ และปรารถนาดีต่อสภากาชาดไทย
2. มีความสนใจใฝ่หาความรู้ ขอบข่ายงานของสภากาชาดไทย
3. ศึกษาหาความรู้ และทำความเข้าใจในหลักการกาชาด 7 ประการ
4. ศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของยูวาทษาค
5. นำความถนัด ความสนใจ ความชำนาญของตนเองมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการร่วม

กิจกรรม “อาสาสมัคร” ของยูวาทษาคอุดมศึกษา

6. หมั่นฝึกฝนและพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้และทักษะต่างๆ ในการจัดกิจกรรมยูวาทษาคให้ กับสมาชิกรุ่นน้อง อันจะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป เช่น ความรู้ด้านปฐมพยาบาล ความรู้ด้านนันทนาการ ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมค่ายประเภทต่างๆ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

7. มีความเอาใจใส่ และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความขยันขันแข็ง และทำอย่างจริงจัง

8. สามารถจัดสรรเวลาที่จะทำงานอาสาสมัคร โดยไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับทางครอบครัวและปัญหาการเรียน

9. ยอมรับข้อจำกัดที่อาจไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอาสาสมัคร และมีความอดทนต่อความยากลำบากที่อาจเกิดขึ้น

10. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย กิริยาจาสุภาพเรียบร้อย ชี้นำเข้มแข็งใส และมีน้ำใจเอื้ออารีต่อผู้อื่นเสมอ

คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นอาสาสมัครยูวาทษาคอุดมศึกษา

1. เป็นนิสิต นักศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เป็นชายหรือหญิง อายุระหว่าง 18-25 ปี

3. มีความสมัครใจที่จะปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของยูวาทษาค

4. ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย ต้องได้รับความเห็นชอบจากบิดาหรือมารดา หรือ

ผู้ปกครอง

5. มีความสมัครใจที่จะปฏิบัติงาน “อาสาสมัคร” โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ
6. มีสุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว

การก่อตั้งกลุ่ม/ชมรมอาสาสมัครบุคลากรอุดมศึกษา

1. มีความศรัทธา และยินดีที่จะร่วมกิจกรรมกับสภาภาษาไทย
2. มีความสนใจกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ โดยดำเนินกิจกรรมในลักษณะของ “อาสาสมัคร” ปฏิบัติงานโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ
3. มีนิสิต นักศึกษา ในสถานศึกษาเดียวกัน สมัครเป็นสมาชิก “อาสาสมัครบุคลากรอุดมศึกษา” อย่างน้อย 20 คน
4. มีอาจารย์ผู้ประสานงานและเป็นที่ปรึกษาของกลุ่ม/ชมรมอาสาสมัครบุคลากรอุดมศึกษา อย่างน้อย 1 ท่าน
5. มีผู้บริหารสถานศึกษาเห็นชอบและให้การรับรองการตั้งกลุ่ม/ชมรมอาสาสมัครบุคลากรอุดมศึกษา
6. ให้ใช้ชื่อ กลุ่มหรือชมรมอาสาสมัครบุคลากรอุดมศึกษา (ชื่อสถานศึกษาที่เรียน)

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและแนวปฏิบัติสำหรับอาสาสมัคร

ความหมายของอาสาสมัคร

นิดาภรณ์ นาครรัตน์ (2529 : 23) กล่าวว่า การอาสาสมัครเรียกได้ว่าเป็นการกระทำของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนโดยแท้ ซึ่งเป็นแก่นของการปกครองประชาธิปไตย อาสาสมัครควรมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ จะต้องเป็นบุคคลที่มีจิตใจมั่นคงพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีเมตตาธรรม อดทน และทนอดต่อสิ่งเข้าวนทั้งหลาย โดยเฉพาะความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ผลจากการปฏิบัติงานอาสาสมัครจะส่งผลสะท้อนให้บังเกิดความอึดเอิบใจ มีความปิติที่ผู้อื่นมีความสุข และทำให้ตนมีความสุขที่แท้จริงและถาวร

ประภค วิริโยทัย (2530 : 3-4) ได้ให้ความหมายของอาสาสมัครว่า หมายถึงผู้สมัครเข้ารับการปฏิบัติกิจใดกิจหนึ่งที่ได้รับมอบหมายด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับใดๆ ทั้งสิ้น กล่าวง่ายๆ ว่าการเป็นอาสาสมัครเกิดขึ้นจากความสมัครใจที่จะเสียสละประโยชน์และความสุขส่วนตน เพื่อปฏิบัติภารกิจที่

จะนำมาซึ่งสาธารณประโยชน์ อาสาสมัครต้องไม่มีเงินเดือนดังราชการ หรือลูกจ้าง เพราะอาสาสมัครเป็นอาชีพที่ไม่ถาวร หากแต่เป็นการปฏิบัติงานชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น งานอาสาสมัครเป็นการบริการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ประชาชน เป็นงานที่จะต้องคลุกคลีอยู่กับประชาชน มีพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารชั้นนโยบาย

อีเทอร์ริงตัน (Etherington. 1971 : 157) ได้ให้ความหมายของอาสาสมัครไว้ว่า อาสาสมัคร (Volunteer) คือผู้สร้างไว้ซึ่งมโนธรรมของชุมชนโดยการเสียสละ เพื่อบรรเทาเบาบางความทุกข์ยากและแก้ไขสิ่งที่ขาดตกบกพร่องให้คืนดีโดยถูกต้อง หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือผู้ที่สมัครเข้าไปใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ โดยการเสียสละในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่งเพื่อผู้อื่น

โคнопกา (Konopka. 1983 : 185) ได้ให้ความคิดเห็นว่าในแต่ละกลุ่มชนนั้นสามารถรับความช่วยเหลือ ชักนำโดยอาสาสมัครของชุมชน ซึ่งการบริการจากอาสาสมัครนั้นมีคุณค่ายิ่ง ไม่ว่าจะในระดับเล็กๆ ระหว่างครอบครัว หรือระดับใหญ่โต เช่น ระหว่างชุมชน ผลงานของอาสาสมัครจะควมียิ่งกว่างานจากผู้รับจ้างมาปฏิบัติในระยะเวลาสั้นๆ เสียอีก

จากความหมายต่างๆ ของอาสาสมัครพอสรุปได้ว่า อาสาสมัครคือบุคคลที่เสียสละประโยชน์และความสุขส่วนตัว เพื่อปฏิบัติภารกิจที่จะนำมาซึ่งสาธารณประโยชน์โดยใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ในการปฏิบัติงานบรรเทาความทุกข์ยาก และแก้ไขสิ่งที่ขาดตกบกพร่องในสังคมหรือชุมชนให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีขึ้น

กิจกรรมอาสาสมัครเป็นกิจกรรมที่นิยมมากชนิดหนึ่งในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสามารถร่วมกิจกรรมได้โดยร่วมมือกับหน่วยงานอาสาสมัครอันจะให้คุณค่า และความพึงพอใจในแต่ละบุคคลและชุมชน ในขณะที่คนอื่นอาจจะสนใจในกิจกรรมการกีฬา ละคร ดนตรี หรือโปรแกรมอื่น

การให้บริการงานอาสาสมัคร มีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ สมัยก่อนปัญหาการอยู่รอดของชีวิตในชุมชนจะมาจากการให้ความร่วมมือของชาวบ้าน จนกลายเป็นความรับผิดชอบของท้องถิ่นที่จะยื่นมือเข้ามาช่วยชุมชนหรือวัด หรือในงานที่เกี่ยวเกี่ยวข้อง การช่วยทำงานทางการเกษตรมักจะมีกิจกรรมอาสาสมัครร่วมด้วย โอกาสของการที่ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นและความพึงพอใจในการร่วมงานจะทำให้บรรลุดุติประสงคตามต้องการ และก่อให้เกิดคุณค่าการยอมรับในสังคม การช่วยตนเองและ

ช่วยผู้อื่นเหมือนญาติพี่น้อง จากความคิดที่ว่า มาร่วมแรงพัฒนาช่วยเหลือกันเป็นวัฒนธรรมของชาติเราที่สืบเนื่องกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ (เสาวนีย์ เสนาสุ. 2532 : 10)

สภาสังคมสงเคราะห์ (2519 : 9-11) ได้กล่าวถึง อาสาสมัครว่ามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลืองานในหน่วยงานได้เป็นอย่างดี การให้ความช่วยเหลือของอาสาสมัครสรุปได้ดังนี้

1. ด้านความคิด ในหน่วยงานต่างๆ อาสาสมัครอาจถูกเลือกให้เป็นกรรมการอำนวยการ กรรมการบริหารงาน ฯลฯ ฉะนั้น อาสาสมัครเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นผู้วางนโยบาย วางโปรแกรม วางแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน ตลอดจนควบคุมตรวจสอบการบริหารงานของหน่วยงานให้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานของตนมีประโยชน์ และรับใช้บริการสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด
2. ด้านแรงงาน ผู้ที่เป็นอาสาสมัครด้านนี้ ยินดีที่จะสละแรงงานเพื่อการปฏิบัติงานหรือยินดีที่จะให้บริการโดยตรงแก่ผู้ต้องการความช่วยเหลือ เช่น อาสาสมัครที่ออกเรียกรายเงินเพื่อเป็นทุนในการให้ความช่วยเหลือแก่คนทั่วไป อาสาสมัครที่สมัครออกไปพัฒนาแหล่งต่างๆ อาสาสมัครที่ไปให้การเลี้ยงดูเด็กกำพร้าอนาถาตามสถานสงเคราะห์ หรือโรงเรียนต่างๆ อาสาสมัครที่ช่วยในงานสภากาชาด เป็นต้น
3. ด้านกำลังทรัพย์ ได้แก่ ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงิน บริจาคที่ดิน อาคารบ้านเรือน เครื่องอุปโภคบริโภค ให้แก่หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานเป็นศูนย์กลางนำไปให้แก่ผู้ขอรับบริการ ผู้ที่บริจาคทรัพย์ จึงถือว่าเป็นอาสาสมัครที่บริจาคทางด้านกำลังทรัพย์

อาสาสมัครแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ 8 ประเภท ดังนี้ (สภาสังคมสงเคราะห์. 2519 : 25-31)

1. อาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย หมายถึง ผู้ที่ออกปฏิบัติงานกับหน่วยบรรเทาทุกข์ หรือบรรเทาภัย มีการไปกับหน่วยขณะเกิดสาธารณภัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุพัดทำลาย ไปแจกเสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค ช่วยดูแลเด็กกำพร้าแม่ญาติพี่น้อง ปฐมพยาบาล จัดเลี้ยงอาหาร และช่วยผู้ต้องพิบัติเฉพาะรายตามความจำเป็น หรือช่วยงานติดต่อธุรการ สื่อสาร รับส่งขณะฉุกเฉิน
2. อาสาสมัครด้านยานพาหนะ หมายถึง ผู้ที่ยินดีจะให้ยืมพาหนะเพื่อการรับส่งใน การสังคมสงเคราะห์ เช่น รับส่งเด็ก คนพิการ ผู้ป่วยไข้ จะโดยให้ยานพาหนะยืมตามสะดวกหรือจะขับยานพาหนะช่วยทำการรับส่งด้วยตนเอง หรือนั่งกำกับไปกับยานพาหนะในงานบริการสังคมสงเคราะห์

นอกจากนี้ ยังได้แก่การให้อิมยานพาหนะในการรับรองอาคันตุกะ ของหน่วยงานที่เป็นบริการสังคม เช่น ในกรณีมีชาวต่างประเทศมาเยี่ยมชม

3. อาสาสมัครนาฏศิลป์ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถสอน หรือ เนะ หรือช่วยจัดให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลได้ ได้ฝึกหัดซ้อม หรือแสดงละคร ร้องรำ คนตรี และการเล่นเชิงศิลปะแขนงต่างๆ ซึ่ง เหมาะที่จะเป็นเครื่องบันเทิงพักผ่อนหย่อนใจแก่เด็กๆ หรือเยาวชนตามสโมสรเด็ก ศูนย์เยาวชนหรือ สถานรับเลี้ยงอุปถัมภ์ อันเป็นการบริการสังคมสงเคราะห์ หรือองค์การสมาชิกที่ต้องการคมนาคม ช่วยเหลือ

4. อาสาสมัครช่วยทางการช่างฝีมือ หมายถึง ผู้มีฝีมือการช่างด้านต่างๆ ที่ประสงค์จะสละ เวลาและความรู้ความชำนาญไปช่วยฝึกสอนแก่สตรี เด็ก ผู้เข่าว คนพิการ ที่กำลังได้รับการฟื้นฟู สมรรถภาพ เพื่อให้ประกอบอาชีพได้ ณ สถานที่ให้การสังคมสงเคราะห์ หรือช่วยประดิษฐ์สิ่งของ เพื่อส่งไปช่วยโรงพยาบาล โรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กหรืองานออกร้านการกุศล เป็นต้น

5. ผู้นำเด็กในศูนย์เยาวชน หมายถึง ผู้ที่ไปช่วยงานในศูนย์เยาวชน เช่น ช่วยจัดรายการบันเทิง งานศิลปะ การช่าง การเล่นกีฬา การแข่งขัน การนำกลุ่มให้บำเพ็ญประโยชน์ การช่วยกลุ่มห้องสมุด สำหรับเด็กให้รู้จักการอ่านหนังสือ มีการเล่าเรื่อง การแนะนำทางศีลธรรมจรรยา และการแนะนำให้เข้าใจการอยู่ร่วมกันในหมู่คณะความพลอดกัษ นอกจากนี้อาจร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา หรือร่วมกิจกรรม ค่ายพักแรมอีกด้วย

6. อาสาสมัครต้อนรับชาวต่างประเทศ หมายถึง ผู้ต้องการรู้จักและเอื้อเฟื้อแก่ชาวต่างประเทศ ที่มาในธุรกิจทางไมตรี ระหว่างองค์การหรือบริการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาสังคมสงเคราะห์ฯ มีการช่วยจัดรับรองให้ได้พบปะกับบุคคลที่เหมาะสม ช่วยให้ที่พักอาศัยหรือช่วยแนะนำให้ได้ที่พักอาศัย ช่วยพาชมกิจการสถานที่ ภูมิประเทศ บ้านเมือง ตามอัธยาศัย

7. อาสาสมัครทำงานโรงพยาบาล และสถานสงเคราะห์อื่นๆ ในปัจจุบันมีสถานสงเคราะห์ หลายประเภทในโรงพยาบาล มีทั้งฝ่ายการทะเบียน รับ-ส่ง ฝ่ายบำรุงใจคนไข้ ฝ่ายดูแลเด็กที่ต้องติดตาม มารดา มาตรวจโรค เด็กเล็กๆ ที่โรงพยาบาลรับเลี้ยงดูไว้ เพราะถูกทอดทิ้งเป็นต้น จึงมีงานที่อาสาสมัคร จะช่วยได้หลายทาง นอกจากนั้น ยังมีสถานสงเคราะห์ เช่น สถานพินิจของศาลเด็ก สถานเลี้ยงเด็กอ่อน กรมประชาสงเคราะห์ โรงพยาบาลเด็กปัญญาอ่อน โรงเรียนสอนคนตาบอด หูหนวก เป็นไข้ ซึ่ง อาสาสมัครสามารถเลือกรับทำสิ่งที่ตรงกับอัธยาศัย เวลาและ ความสันทัดได้

8. อาสาสมัครธุรการทั่วไป หมายถึง อาสาสมัครมาช่วยในการดำเนินงานของหน่วยบริการ อาสาสมัคร สมาคมสังคมสงเคราะห์ ซึ่งมีงานด้านติดต่อโต้ตอบ ทะเบียน และการสัมภาษณ์บุคคล การ จัดตารางเวลาและการจัดส่งอาสาสมัคร ช่วยบริการแก่สถาบันสงเคราะห์ต่างๆ หรือการจัดอบรม

4. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพลศึกษา

กรมพลศึกษาเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่จัดการด้านการพลศึกษาของชาติ มุ่งเสริมสุขภาพพลานามัย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เยาวชนของชาติเป็นผู้มีจริยธรรมอันดี มีความรู้ และมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ เป็นเครื่องมือไปสู่เป้าหมาย มุ่งให้นักเรียน นักศึกษา ประชาชน ได้รับประโยชน์มากที่สุดในการส่งเสริมให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัยอันดี มีความรัก ความสามัคคีระหว่างชนในชาติ มีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบตามระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กรมพลศึกษา. 2537 : 1) การผลิตครูพลศึกษาในประเทศไทยได้เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.2456 สมัยแรกเป็นการให้ความรู้และฝึกทักษะ ระยะเวลาที่ศึกษาตาม หลักสูตรไม่แน่นอน มีวิชาเรียน 4 วิชาคือ ลูกเสือ ดัดตนส่วนห้อยโหน (ยิมนาสติกส์) หรือยูโด มวยไทย หรือมวยสากลและฟันดาบ ซึ่งอาจเรียนจบได้ในปีเดียวหรือมากกว่าก็ได้ตามความสามารถของแต่ละ บุคคล ตลอดเวลา 73 ปี การผลิตครูพลศึกษาได้พัฒนาและขยายกิจการกว้างขวางออกไปโดยลำดับ (กรมพลศึกษา. 2532 : 1) จนถึงปี พ.ศ.2529 มีวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด 17 แห่ง ในฐานะสถาบัน อุดมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษามีหน้าที่ให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาและผลิตบุคลากรทางพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และการรักษาความปลอดภัย ระดับประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง ศึกษาชั้นกว่า วิจัยด้านพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการ เป็นศูนย์ฝึกกีฬาที่เน้นการส่งเสริมวิชาชีพและวิทยฐานะของครูและเจ้าหน้าที่ ผู้บริหารการพลศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและให้บริการบริการวิชาการแก่สังคม นโยบายผลิตครู พลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูงนั้น กรมพลศึกษามีเป้าหมายที่จะผลิตบุคลากรที่มีวุฒิทาง พลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการและการรักษาความปลอดภัยให้เพียงพอกับความต้องการของชุมชน โดยเน้นการกระจายผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพ พลานามัย การกีฬาและนันทนาการ ให้เข้าถึงประชาชน (กรมพลศึกษา. 2529 : 1) ดังนั้นจึงได้เกิด

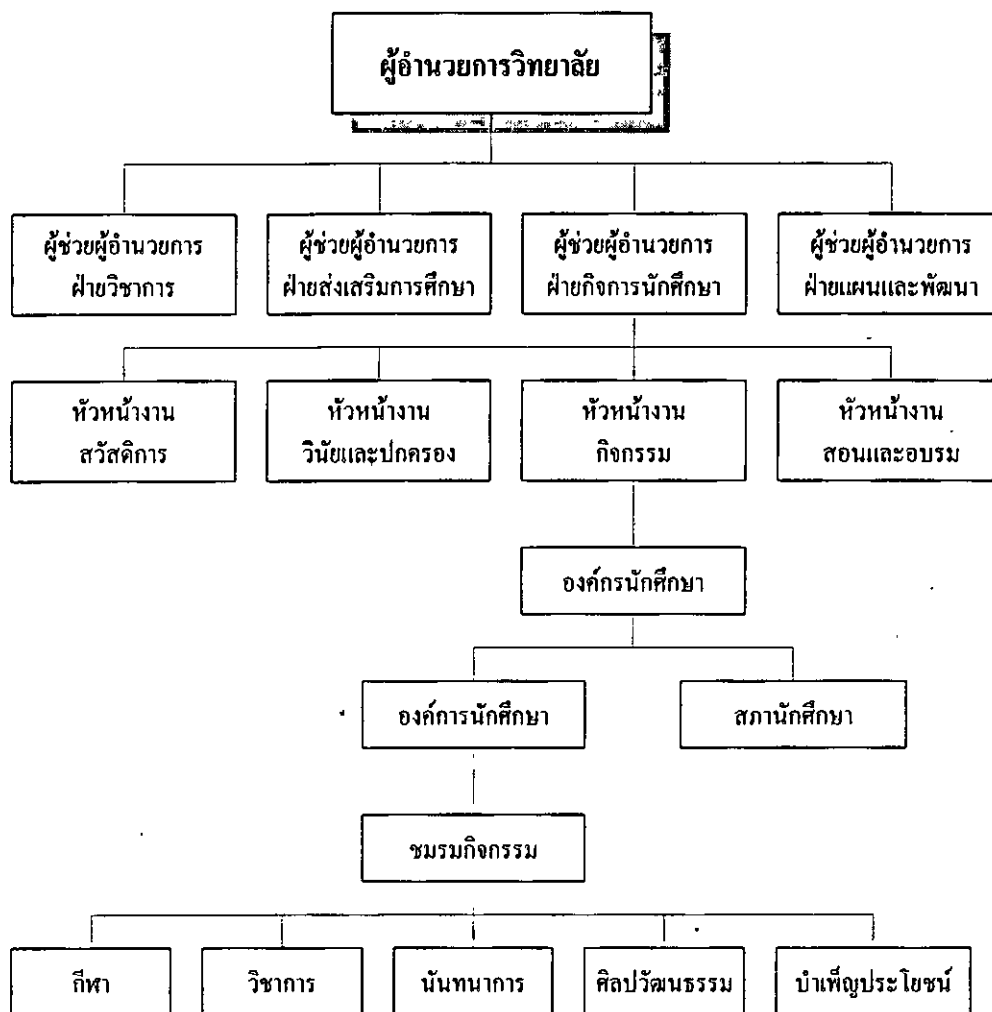
วิทยาลัยพลศึกษาขึ้นมา เพื่อดำเนินนโยบายดังกล่าว (กรมพลศึกษา. 2537 : 16-18) โดยเริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่

- พ.ศ.2452 • กระทรวงธรรมการตั้งสโมสรการบริหารบริเวณสวนกุหลาบวิทยาลัย
- พ.ศ.2456 • ผลิตครูพลศึกษาในประเทศ
- พ.ศ.2476 • สถาปนากรมพลศึกษาให้เป็นกรมฯหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีหน้าที่จัดการพลศึกษาของชาติ
- พ.ศ.2498 • กระทรวงศึกษาธิการได้รวมโรงเรียนฝึกหัดครูไว้ในสังกัดกรมการฝึกหัดครูแห่งเดียว กรมพลศึกษาได้ตั้งวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นแทน โดยใช้หลักสูตรรับนักศึกษาที่สำเร็จ มศ. 5 หรือเทียบเท่า
 - ยูซีเอส และมูลนิธิฟูล์ไบรท์ ได้ส่งผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษามาเป็นที่ปรึกษาวิทยาลัยพลศึกษาปีละคน
- พ.ศ.2499 • เปิดอบรมครูสอนสุขศึกษาเป็นครั้งแรกที่วิทยาลัยพลศึกษา
- พ.ศ.2501 • ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครู (พลานามัย)
- พ.ศ.2510 • ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ได้ใช้สนามและสิ่งอำนวยความสะดวกของกรมพลศึกษา
 - ขุดเล็กโรงเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. (พลานามัย)
- พ.ศ.2513 • ยกระดับวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นเป็น วค.พลศึกษา ผลิตครูระดับปริญญา กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา
- พ.ศ.2514 • ขยายวิทยาลัยพลศึกษาไปสู่ภูมิภาคที่จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ.2515 • ตั้งวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จังหวัดมหาสารคาม
- พ.ศ.2516 • ตั้งวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาคในภาคใต้ที่จังหวัดยะลา
- พ.ศ.2517 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
- พ.ศ.2518 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
- พ.ศ.2519 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

- พ.ศ.2520 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
- พ.ศ.2521 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
- พ.ศ.2522 • เปลี่ยนชื่อโรงเรียนพลศึกษากลางเป็นวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ปัจจุบันย้ายไปอยู่ที่อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
- พ.ศ.2523 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง
- พ.ศ.2526 • จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

ในปัจจุบันประกอบด้วยวิทยาลัยพลศึกษาจำนวน 17 แห่งทั่วประเทศ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษายะลา วิทยาลัยพลศึกษาชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยพลศึกษาชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาสุโขทัย วิทยาลัยพลศึกษากระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาตรัง และวิทยาลัยพลศึกษาเพชรบูรณ์ (กรมพลศึกษา. 2537 : 2-3)

วิทยาลัยพลศึกษามีรูปแบบการจัดองค์การกิจกรรมนักศึกษา ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 การจัดองค์กรกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา

ที่มา : บุญเสริม ไชยวงศ์, รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา. 2531 : 110

ความเป็นมาของหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา

พ.ศ.2452 กระทรวงธรรมการ ตั้ง “สโมสรการบริหาร” ขึ้น ณ สามัคคยาจารย์สมาคม บริเวณสวนกุหลาบวิทยาลัย ต่อมา พ.ศ.2456 ได้ปรับปรุงให้โรงเรียนนี้เป็นเอกเทศ โดยใช้สถานที่โรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ เรียกว่า “ห้องพลศึกษากลาง” ทำหน้าที่ส่งเสริมการพลศึกษา และกีฬาต่างๆ ตลอดจนผลิตครูพลศึกษา หลักสูตรที่ใช้มี 2 วิชา คือ วิชาการตัดคนส่วนห้อยโหน และวิชามวยไทย (พองเกิดแก้ว, 2517 : 19)

พ.ศ.2498 กรมพลศึกษา ตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” และปรับปรุงหลักสูตรแบบ 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี ผู้สำเร็จตามหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูงพลศึกษา

พ.ศ.2507 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรเพื่อมุ่งผลิตและส่งเสริมบุคคลให้มีความรู้ตามเกณฑ์ทางพลศึกษา ในด้านวิชาการทักษะและเทคนิคของกีฬา

พ.ศ.2525 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง (พลศึกษา) ใหม่ เป็นหลักสูตรสำหรับฝึกอบรม ผู้ที่มีความต้องการที่จะมีวิชาชีพทางการสอนพลศึกษา และสุขศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมุ่งผลิตครูให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดี สามารถนำความรู้ในวิชาชีพไปพัฒนาชีวิตและสังคม ส่วนใหญ่ยังคงยึดหลักสูตรเดิม (กรมพลศึกษา. 2532 : 2-11)

พ.ศ.2529 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่อีกครั้ง และเป็นหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งปรับปรุงดังนี้ (กรมพลศึกษา. 2529 : 2)

1. ลดจำนวนหน่วยกิตเหลือ 90 หน่วยกิต
2. เปลี่ยนแปลงรายวิชา พลศึกษา-สุขศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2520 โดยเน้นการประถมศึกษา
3. โครงสร้างหลักสูตรแยกเป็น 2 แบบคือ
 - 3.1 แบบเอก-โท เลือกเอกพลศึกษาหรือสุขศึกษา แล้วเลือกวิชาโทพลศึกษาหรือสุขศึกษา หรือนั้นหนทางการที่ไม่ซ้ำกับวิชาเอก
 - 3.2 แบบเอก-เอก กำหนดให้เรียน 2 เอก (ไม่มีวิชาโท) คือการศึกษาความปลอดภัยและพลศึกษา

ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูงนี้ นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 90 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนการเรียนในกลุ่มวิชาต่างๆซึ่งในกลุ่มวิชาเหล่านี้ จะมีหมวดวิชาเฉพาะด้านกลุ่มวิชาชีพ กำหนดการเรียนไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต ในจำนวนนี้จะมีการบังคับให้เรียนวิชา 224-105 ลูกเสือและยุวกาชาด จำนวน 2 หน่วยกิตต่อสัปดาห์ ซึ่งนักศึกษาทุกคนจะได้รับการศึกษา ประวัติการกาชาด หลักการกาชาด พิธีเปิดปิดการเรียนการสอนยุวกาชาด การบำเพ็ญประโยชน์ หลักการสอนยุวกาชาด การปฐมพยาบาล เคหพยาบาล เงื่อนไขและเชือกในภาคฤดูร้อน ทั้งหมดทุกรายวิชา จากนั้น

นักศึกษาจึงจะได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้นำเยาวชนภาคอุดมศึกษาต่อไป เพื่อให้ทราบกระบวนการและได้ฝึกปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งรายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง มีดังต่อไปนี้

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง พุทธศักราช 2529 (ปรับปรุง พ.ศ.2534)
กำหนดหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 90 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา แต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	23 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	4 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	4 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	6 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	9 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	65 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาชีพ	25 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะ	40 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	2 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะด้าน

กลุ่มวิชาชีพ กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต ดังนี้

บังคับ ให้เรียน	23 หน่วยกิต
211-101 หลักการศึกษา	2(2-0)
211-102 หลักสูตรและการสอนทั่วไป	2(2-0)
211-103 จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว	2(2-0)
211-104 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	2(2-0)
211-105 การวัดและประเมินผลทางการศึกษา	2(2-0)
211-208 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	5(270)
211-212 จิตวิทยาพัฒนาการ	3(3-0)

222-223	วิธีสอนวิชาเอกสุขศึกษา	3(1-4)
224-105	ลูกเสือและยุวกาชาด	2(2-0)

ชื่อและคำอธิบายรายวิชา

224-105	ลูกเสือและยุวกาชาด (Boy Scout and Youth Red Cross)	2(2-0)
---------	--	--------

ศึกษาประวัติ หลักการ ประโยชน์ของลูกเสือเนตรนารีและยุวกาชาด ฝึกการมีวินัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย พิธีการเปิดและปิดประชุมกอง การกาชาด เหนียวบาล การบำเพ็ญประโยชน์ หลักสูตรวิชาลูกเสือเนตรนารีและยุวกาชาดในโรงเรียน กิจกรรมของลูกเสือเนตรนารีและยุวกาชาด การฝึกอบรมลูกเสือและยุวกาชาด

5. ความหมายและองค์ประกอบของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม จะต้องมีการกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไปเสมอ

นักการศึกษาของไทยได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับหลักสูตรไว้ในแง่มุมต่างๆ เช่น ภิญโญ สาร (2516 : 279) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดาประสบการณ์ทั้งปวงที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่แก่นักเรียน เพื่อให้แก่นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนพึงปรารถนา ชำรง บัวศรี (2518 : 64) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทางการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกอบรมในด้านต่างๆ อย่างดีที่สุดจนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมของตนอย่างมีความสุข ประสบการณ์ทางการศึกษาดังกล่าวรวมถึงเนื้อหาและความรู้ต่างๆ ด้วย ส่วนกรมวิชาการ (2521 : 4) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดแผนการเรียน การสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

นอกจากนี้ นักการศึกษาต่างประเทศก็ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ในลักษณะที่แตกต่างกันไป เช่น เทอร์เนอร์ (Turner, 1970 : 209) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ที่โรงเรียนได้จัดขึ้น

ตามความเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน วิลล์กู๊ดส์ (Willgoose. 1974 : 78) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมในการเรียนการสอนทั้งหมดของโรงเรียนที่วางไว้ตลอดปี รวมทั้ง กิจกรรมนอกหลักสูตรที่โรงเรียนได้จัดให้กับเด็กด้วย

จากทฤษฎีของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นสำหรับใช้ภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนเป็นสื่อกลางเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

องค์ประกอบของหลักสูตร

โบเชมพ์ (Beauchamp. 1975 : 107-109) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรว่า ประกอบด้วยส่วนต่างๆ 4 ประการ คือ จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ เนื้อหาสาระและวิธีการ จัดแนวการนำหลักสูตรไปใช้สอน และการประเมินผล สำหรับหลักสูตรที่ยึดเอาทฤษฎีกระบวนการเป็นหลักนั้น สจ๊วต อุทรานันท์ (2530 : 94-95) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเด่นของหลักสูตรดังนี้

จุดมุ่งหมาย จะมุ่งเน้นความสามารถในการดำเนินการแก้ปัญหาต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาสาระ และวิธีการจัด เนื้อหาสาระส่วนใหญ่จะมุ่งไปที่กระบวนการปฏิบัติงานในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน จะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ครูจะมีบทบาทหน้าที่ในการจัดประสบการณ์ และการประสานงานเป็นส่วนใหญ่

การประเมินผล จะมุ่งเน้นกระบวนการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ ส่วนผลงานที่เป็นผลสำเร็จนั้น ถือว่าเป็นเพียงข้อมูลที่จะใช้ประกอบพิจารณาเท่านั้น

6. หลักสูตรฝึกอบรมผู้บังคับบัญชา ข้าราชการ และหลักสูตรผู้นำ ข้าราชการอุดมศึกษา

เนื่องด้วยกองบัญชาการ กรมพลศึกษาและสภากาชาดไทย มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดอบรม และควบคุมดูแลการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆของเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชา ข้าราชการทั่วประเทศ โดยหลักสูตรต่างๆตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ ข้าราชการ พ.ศ.2533 ได้แก่

1. หลักสูตรผู้นำบุคลากร
2. หลักสูตรผู้บริหารงานบุคลากร
3. หลักสูตรผู้ให้การอบรมเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบุคลากร
4. หลักสูตรผู้อำนวยการฝึกอบรม
5. หลักสูตรผู้นำบุคลากรนอกโรงเรียน
6. หลักสูตรอบรมปฐมพยาบาลและเคหพยาบาล
7. หลักสูตรอบรมกิจกรรมพิเศษบุกเบิกและผจญภัย
8. หลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

หลักสูตรต่างๆนี้ กองบุคลากรได้ดำเนินการจัดอบรมเองและให้เขตการศึกษา จังหวัด สถาบันการศึกษาจัดอบรมให้ โดยกองบุคลากรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณสมทบ เอกสาร และบุคลากร (กองบุคลากร. 2533 : 28)

สำหรับหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาขึ้นจากหลักสูตรผู้นำบุคลากร โดยมีการประชุมสัมมนาพิจารณาร่างหลักสูตรการฝึกอบรม ซึ่งมีตัวแทนจากสภาการศึกษา กรมพลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และวิทยาลัยพลศึกษา ร่วมกันพิจารณาร่างหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา และได้นำออกเผยแพร่ทดลองใช้หลักสูตรดังกล่าวในปีงบประมาณ 2538 ให้แก่นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา และสถาบันราชภัฏ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายเฉพาะ

เพื่อให้ครูผู้สอนบุคลากรและอาสาบุคลากรอุดมศึกษา สามารถถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมบุคลากรให้แก่สมาชิกบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา หลักการและอุดมการณ์ ตลอดจนข้อบังคับ กฎระเบียบของบุคลากร
2. เพื่อให้รู้จักใช้เทคนิค หลักการและวิธีการสอนบุคลากร

3. เพื่อสร้างเสริมความเป็นผู้นำ ผู้ตาม และมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. รู้จักวิธีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานยูวกาชาด และนำแหล่งทรัพยากรจากชุมชนมาจัด
ประสบการณ์ให้แก่สมาชิกยูวกาชาด
5. เพื่อสร้างเสริมความอดทน ความอดกลั้น ควบคุมอารมณ์ และเสียสละ ทำงานเพื่อ
ส่วนรวม
6. เพื่อให้มีความรักและศรัทธาในอุดมการณ์ของการกาชาด โน้มนำให้สมาชิกยูวกาชาด
เพื่อนครูและผู้อื่น เข้าร่วมในกิจกรรมของยูวกาชาด

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม

บุคคลที่จะเข้าอบรมในหลักสูตรนี้ได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้บังคับบัญชายุวกาชาด ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ
กับกิจการยูวกาชาด และอาสายูวกาชาดอุดมศึกษา

เนื้อหาวิชา กิจกรรมที่ จัดอบรม วิชาที่จัดอบรมแบ่งออกเป็น 2 ภาค

1. ภาควิชากิจกรรมบังคับ หมายถึง วิชาและกิจกรรมที่ต้องจัดให้มีในการอบรม
2. ภาควิชากิจกรรมเลือก หมายถึง วิชาและกิจกรรมเลือกที่เสริมหลักสูตรการอบรมและช่วย
ให้บรรยากาศในการอบรมสนุกสนานน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

1. ภาควิชากิจกรรมบังคับ แบ่งออกเป็น

1.1 หัวข้อวิชา 12 วิชา

(1) การกาชาดและยูวกาชาด	1 ชั่วโมง
(2) สาริตพิธิเปิด-ปิดการเรียนการสอนยูวกาชาด	1 ชั่วโมง
(3) หลักสูตรยูวกาชาดระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น	1.30 ชั่วโมง
(4) หลักการสอนและวิธีการสอนยูวกาชาด	1.30 ชั่วโมง
(5) การทำโครงการกิจกรรมยูวกาชาดและการบำเพ็ญประโยชน์	1.30 ชั่วโมง
(6) ข้อบังคับและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับยูวกาชาด	1.30 ชั่วโมง
(7) พิธีเข้าประจำหมู่	1 ชั่วโมง
(8) การจัดค่ายยูวกาชาด	1 ชั่วโมง

(9) ระเบียบแถวและสัญญาณต่างๆ	1.30	ชั่วโมง
(10) ลักษณะและหน้าที่ของผู้นำขบวนการ	1	ชั่วโมง
(11) การแสดงรอบกองไฟ	1	ชั่วโมง
(12) การประชุมหน่วยและรายงาน	1	ชั่วโมง
	รวม	15 ชั่วโมง

1.2 กิจกรรม 21 กิจกรรม

- (1) ปฐมนิเทศ
- (2) พิธีเปิดและพิธีปิดการอบรม
- (3) พิธีมอบเสาธง
- (4) ประชุมหน่วยและรายงาน
- (5) รับประทานอาหารร่วมกัน
- (6) การแสดงเจียบ
- (7) ประกวดเพลง
- (8) การแสดงรอบกองไฟ
- (9) ทดสอบขั้นตอน-ขั้นปลาย
- (10) ประเมินผลการอบรม
- (11) สรุปผลการอบรม
- (12) อภิปรายทั่วไป
- (13) นันทนาการ
- (14) ประกอบอาหารรับประทานเอง
- (15) ตรวจเยี่ยม
- (16) กายบริหารและฝึกระเบียบแถว
- (17) การจัดหน่วยบริการ
- (18) สวดมนต์ แผ่เมตตา
- (19) ทดสอบปากเปล่าเป็นรายบุคคลและเป็นหน่วย
- (20) ตารางคะแนนกิจกรรมประจำวัน

(21) ประชุมหัวหน้าหน่วยประจำวัน

2. ภาควิชากิจกรรมเลือก แบ่งออกเป็น

2.1 หัวข้อวิชา 17 วิชา

วิชาเลือกได้แก่วิชาต่อไปนี้ กำหนดวิชาละ 1 ชั่วโมง จำนวน 3 ชั่วโมง

- (1) บทบาทของเยาวชนภาคในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
- (2) บทบาทของเยาวชนภาคในงานสังคมสงเคราะห์และงานพัฒนาชุมชน
- (3) บทบาทของเยาวชนภาคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาปัจจุบัน
- (4) การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) การสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม
- (6) ปัญหาเสพติดกับเยาวชน
- (7) ศิลปการป้องกันตัว
- (8) การบรรเทาสาธารณภัย
- (9) มารยาทสังคม
- (10) พัฒนาบุคลิกภาพ
- (11) ศิลปการพูดในที่ชุมชน
- (12) คุณภาพชีวิต
- (13) การพัฒนาอนามัย
- (14) แผนที่
- (15) เดินทางไกล
- (16) เข็มทิศ
- (17) เงื่อน-เชือก

2.2 กิจกรรม 8 กิจกรรม

- (1) จัดนิทรรศการเยาวชนภาค
- (2) พิธีต้อนรับผู้เข้ารับการอบรม
- (3) ฉายภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ
- (4) การอภิปราย

- (5) การประกวดหรือการแสดงต่างๆ เช่น การเล่นพื้นเมือง เล่านิทาน การประดิษฐ์
การเขียนภาพและคำขวัญ เป็นต้น
- (6) เขียนข่าวสังคมภายในค่ายอบรม และสิ่งนำรู้อื่น ๆ
- (7) ประกวดขวัญใจตามวัตถุประสงค์ของบุคลากร เช่น ธิดาอนามัย ขวัญใจวมมิตร
ผู้นำเพื่อกิจในชุมชน
- (8) เลือกประธานและกรรมการประจำรุ่น

หลักสูตรผู้นำบุคลากร

ภาควิชาการและกิจกรรม(บังคับ)

1. การภาษาและบุคลากร (เวลา 1 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาของการภาษา บุคลากร ในประเทศไทย และต่างประเทศ
- เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญและประโยชน์ของกิจการภาษาและบุคลากร

เนื้อเรื่อง

- ประวัติอังกรี คุนังต์ และสากลภาษา
- วัตถุประสงค์ และอุดมการณ์ของการภาษา
- กำเนิด พัฒนาการและการดำเนินงานของสภาภาษาไทย
- ประวัติบุคลากรไทยและต่างประเทศ
- วัตถุประสงค์ อุดมการณ์ คำปฏิญาณตนบุคลากร
- การช่วยเหลือและให้การสนับสนุนการดำเนินงานของสภาภาษาไทย

2. สาธิตพิธีเปิด-ปิด การเรียนการสอนบุคลากร (เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)

วัตถุประสงค์

- ให้มีความรู้ และเข้าใจในขั้นตอนพิธีเปิด-ปิด การเรียนการสอนบุคลากร และสามารถนำไปปฏิบัติได้

เนื้อเรื่อง

- พรีเปิด-ปิด การเรียนการสอนขงภาษา
- การตรวจความสะอาด และรายงาน
- ปฏิบัติจริง

3. หลักสูตรกิจกรรมขงภาษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหากิจกรรมขงภาษา และสามารถจัดกิจกรรมได้
- เพื่อให้รู้วิธีการวัดผลและประเมินผล
- หลักเกณฑ์การวัดผลกิจกรรมขงภาษา

เนื้อเรื่อง

- กิจกรรมและการแบ่งเนื้อหากิจกรรม
- การจัดชั้นเรียน
- วิธีการวัดผลและประเมินผล

4. หลักการและวิธีสอนขงภาษา (เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและวิธีการสอนขงภาษา
- สามารถนำเทคนิคและวิธีสอนทั่ว ๆ ไป มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่อง

- หลักการและวิธีสอน
- การทำโครงการสอนและประมวลการสอน
- การจัดกิจกรรม
- การผลิตและใช้อุปกรณ์การสอน

5. การทำโครงการกิจกรรมชวภาษาและการบำเพ็ญประโยชน์ (เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ นำเอาเทคนิคการวางแผนและการทำงานไปใช้ในกิจกรรมชวภาษา
- เพื่อส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทำโครงการร่วมกัน

เนื้อเรื่อง

- ความหมายและความสำคัญของการทำโครงการ
- ส่วนประกอบของการทำโครงการ
- การทำโครงการกิจกรรมชวภาษา

6. ข้อบังคับและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับชวภาษา (เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในข้อบังคับและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับชวภาษาและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
- เพื่อให้ทราบถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานและวิธีการแก้ไขอันจะเป็นแนวทางนำไปปรับปรุงกิจกรรมชวภาษาให้ดียิ่งขึ้น

เนื้อเรื่อง

- พระราชบัญญัติสภาภาษาชวไทย
- ข้อบังคับและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับสภาภาษาชว ว่าด้วยชวภาษาชว
- ระเบียบการบริหารงานกองชวภาษาชว
- เนื้อหาในระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับชวภาษาชว พ.ศ.2533 และข้อบังคับสภาภาษาชวไทยแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 29) พุทธศักราช 2533

7. พิธีเข้าประจำหมู่ (เวลา 1 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดพิธีเข้าประจำหมู่ และสามารถนำไปดำเนินการในโรงเรียนได้
- เพื่อฝึกความรับผิดชอบในการทำงานและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

เนื้อเรื่อง

- ความมุ่งหมาย
 - ลำดับขั้นตอนในพิธีตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับขุวกาชาด
 - การดำเนินงาน
8. การจัดค่ายขุวกาชาด (เวลา 1 ชั่วโมง)
- วัตถุประสงค์
- เพื่อให้ทราบแนวการจัดค่ายพักแรมของขุวกาชาด และสามารถนำไปปฏิบัติได้

เนื้อเรื่อง

- ความมุ่งหมาย
 - ประเภทของการอยู่ค่ายขุวกาชาด
 - การเตรียมงานของครู
 - กิจกรรมเสนอแนะของการจัดค่ายขุวกาชาด
 - หลักเกณฑ์การให้เครื่องหมายกิจกรรมพิเศษ
9. ระเบียบแถวและสัญญาณต่างๆ (เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที)
- วัตถุประสงค์
- เพื่อให้มีระเบียบวินัย รู้จักฟังคำสั่งและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
 - เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ

เนื้อเรื่อง

- ความมุ่งหมาย
 - การจัดรูปแบบต่างๆ
 - วิธีการฝึก
 - สัญญาณต่างๆ ในการฝึกระเบียบแถว
10. ลักษณะและหน้าที่ของผู้นำขุวกาชาด (เวลา 1 ชั่วโมง)
- วัตถุประสงค์
- เพื่อให้รู้จักทำตนให้เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือ
 - เพื่อนำเอาลักษณะผู้นำไปใช้ในกิจการขุวกาชาด

เนื้อเรื่อง

- การเลือกผู้นำ ประเภทผู้นำ การฝึกผู้นำ และลักษณะผู้นำที่ดี
- หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้นำบุคลากร
- ผู้นำด้านบุคลากร

11. การแสดงรอบกองไฟ (ภาควิชาการ) (เวลา 1 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและขั้นตอนการแสดงรอบกองไฟของบุคลากร และสามารถนำไปปฏิบัติได้

เนื้อเรื่อง

- ความเป็นมาของการแสดงรอบกองไฟ
- การก่อกองไฟ
- องค์ประกอบและขั้นตอนในการแสดงรอบกองไฟ
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงรอบกองไฟ

12. การประชุมหน่วยและรายงาน (เวลา 1 ชั่วโมง)

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและขั้นตอนการประชุมหน่วย ทุกคนรู้จักบทบาท และหน้าที่ การเสนอความคิดเห็นต่างๆ และสามารถนำไปปฏิบัติได้

เนื้อเรื่อง

- การแบ่งบทบาทหน้าที่สมาชิกภายในหน่วย
- หัวข้อการประชุม
- การนำเสนอรายงาน

เวลา	08.45-09.45	09.45-10.45	11.00-12.00		13.00-14.00	14.00-15.00	15.15-16.15	19.00-21.00
วันที่ 1	ปฐมภพศ	พิธีเปิด	การทาสวดและ ขุวาชาศ		พิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอน ขุวาชาศ การสอนแบบฐาน (เงื่อนไข)	ระเบียบแถวและสัญญาณต่างๆ		การแสดงนิยบ และนันทนาการ
วันที่ 2	การจัดกิจกรรมขุวาชาศ ระดับประถมศึกษามัธยม ศึกษา	หลักการสวดและวิธีสวด ขุวาชาศ			การแสดง รอกองไฟ (ภาควิชาการ)	การจัดค่าย ขุวาชาศ		การแสดงรอกองไฟ (ภาคปฏิบัติ)
วันที่ 3	ข้อบังคับและระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับขุวาชาศ	การทำโครงการกิจกรรม ขุวาชาศและการบำเพ็ญ ประโยชน์			แผนที่ - แผนที่ - เติมทิศ - เติมทางไกล			ขุวาชาศสังสรรค์
วันที่ 4	ลักษณะหน้าที่ของ ผู้นำขุวาชาศ	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์			ทดสอบขั้นปลายประเมินผล อภิปรายทั่วไป	พิธีปิด		

- หมายเหตุ 1. 05.30 น. กาขบรหาร 3. 08.00 น. พิธีรอบตาง 5. ตารางนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
2. 07.30 น. ครวงเขียน 4. พักชอย เชา เวลา 10.45-11.00 น.

ภาพประกอบ 3 หลัศศรผู้นำขุวาชาศอุดมศึกษา

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บรรจง นิวาศะบุตร (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนกิจกรรมยูวาทชาดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียน ครูผู้สอน และผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. นักเรียนมีความเห็นว่า การเรียนกิจกรรมยูวาทชาดมีความขาดแคลนด้านอุปกรณ์การฝึกภาคปฏิบัติ และขาดหนังสือสำหรับค้นคว้า
2. ครูผู้สอนมีความเห็นว่า อุปกรณ์การฝึกภาคปฏิบัติและหนังสือค้นคว้ายังไม่เพียงพอ ทั้งยังไม่ได้รับการพิจารณาให้ลดชั่วโมงสอนปกติ และมีความต้องการให้มีกิจกรรมอาสาสมัคร
3. ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรผู้บริหารงานยูวาทชาด และขาดแคลนทั้งครูวิชาการและครูผู้สอนกิจกรรมยูวาทชาด
4. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกิจกรรมยูวาทชาดที่สำคัญที่สุดคือ การสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ การอยู่ค่ายพักแรม ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมหลักสูตรผู้นำยูวาทชาดอุดมศึกษา และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนกิจกรรมพิเศษตามหลักสูตรกิจกรรมยูวาทชาด

สุนันท์ วชิรมนตรี (2529 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการสอนยูวาทชาดในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านบุคลากร ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้ารับการอบรมยูวาทชาด ด้านการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกยูวาทชาด ด้านอาคารสถานที่มีความเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม และด้านงบประมาณมีการดำเนินงานโดยคณะกรรมการการเงิน ส่วนปัญหาการจัดกิจกรรมการสอนยูวาทชาดพบว่าปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ และอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ด้านการจัดกิจกรรมครูไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล

สิริ เกิดไพโรจน์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้หลักสูตรยูวาทชาดระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหาร

โรงเรียนและครูผู้สอนโดยเฉลี่ยมีปัญหาเกี่ยวกับ การใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ จังหวัดและศึกษานิเทศก์อำเภอเลย

กรมพลศึกษา (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการชั้นสูง ผลการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบคือ เอกสาร ตำรา คู่มือ และเอกสารประกอบมีน้อยและไม่ทันสมัย

นาถศรี ใจชาญสุขกิจ (2534 : 106) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานงาน ยุวกาชาดนอกโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. ในด้านการประสานแผนควรมีการกำหนดแผนงาน ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว และงานยุวกาชาดนอก โรงเรียนควรมีการประสานแผนการดำเนินงานทั้งในระดับหน่วยงานนโยบายในส่วนกลางและหน่วยงานปฏิบัติการ ในระดับจังหวัด
2. ในด้านการประสานงานงบประมาณ ควรแจ้งการจัดสรรงบประมาณ วิธีการของงบประมาณ ให้ชัดเจน ควรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในเรื่องพื้นที่ ขอบเขต และจำนวนผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดงบประมาณ และควรจัดสรรงบประมาณในการอบรมอย่างต่อเนื่อง
3. ในด้านการประสานหลักสูตรและกิจกรรม ควรปรับปรุงชี้แจงให้ศึกษานิเทศ และผู้บริหาร ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้านเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร ยุวกาชาดนอกโรงเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและหลักสูตรยุวกาชาดนอกโรงเรียนควรเป็นหลักสูตรที่สามารถปรับปรุงประสานให้สัมพันธ์สอดคล้องและต่อเนื่องกับหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนดำเนินการอยู่แล้ว

เบญจวรรณ สหวัชรินทร์ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการนิเทศการสอน ของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาด เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาร์ยยะ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาชาติ มีความต้องการนิเทศการสอนรวมทุกด้าน คือ ด้านหลักสูตร และการใช้หลักสูตร ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยวภาษาชาติ ด้านการวัดผลและการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาชาติมีความต้องการนิเทศในด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยวภาษาชาติ และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

กองยวภาษาชาติ (2534 : 53-68) ได้ทำการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรกิจกรรมยวภาษาชาติ พุทธศักราช 2533 ในระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 1-12 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาชาติ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาดังนี้

1. ด้านการเตรียมการใช้หลักสูตรกิจกรรมยวภาษาชาติ พุทธศักราช 2533 ส่วนใหญ่เกิดปัญหาจากตัวบุคลากรคือ ครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร และครูผู้สอนไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรของยวภาษาชาติมาก่อน นอกจากนี้โรงเรียนมีเอกสารไม่เพียงพอ

2. ด้านการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนตอบว่า ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมยวภาษาชาติและเน้นให้สอนด้านวิชาการมากกว่าให้สอนด้วยกิจกรรม ทั้งยังไม่สนับสนุนให้เบิกจ่ายเงินสำหรับครูเข้าอบรม ตลอดจนไม่สนับสนุนเท่าที่ควร

3. ด้านการจัดบุคลากรสำหรับสอนกิจกรรมยวภาษาชาติ ครูผู้สอนขอให้ผู้บริหารจัดส่งครูเข้ารับการอบรม และขอให้ผู้บริหารมีความเข้าใจในกิจกรรมและจัดครูผู้สอนให้ตรงกับกิจกรรม

4. ด้านการเตรียมการสอนของครู พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาในด้านเอกสารซึ่งไม่เพียงพอ ประกอบกับโรงเรียนไม่ค่อยมีสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนรู้ ครูผู้สอนไม่มีความรู้ความชำนาญในการสอนและไม่เตรียมการสอนล่วงหน้า

5. ด้านการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมยวภาษาชาติ เป็นเพราะโรงเรียนมีเอกสารประกอบการเรียนการสอนน้อยไป นักเรียนจึงทำข้อสอบไม่ได้และโรงเรียนไม่มีแบบวัดจุดประสงค์ครูจึงใช้วิธีการออกแบบสำรวจการให้ผ่าน/ไม่ผ่าน โดยไม่ได้สอบข้อเขียน

6. ด้านการนิเทศทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ปรากฏว่าโรงเรียนไม่ได้รับการนิเทศจากภายนอกและยังไม่เคยจัดนิเทศตนเองเลย ทำให้ครูผู้สอนรู้สึกว่าคุณทอดทิ้ง

ชลรส สุทธิพัฒน์อนันต์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรม
 ยวภาษาต พุทธศักราช 2536 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า
 ครูผู้สอนยวภาษาต และผู้บริหาร โรงเรียนมีปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยวภาษาตอยู่ในระดับ
 ปานกลาง และปัญหาที่พบเป็นปัญหาเกี่ยวกับตัวบุคลากร วัตถุประสงค์หลักสูตรและสื่อการสอน สถานที่
 และเทคโนโลยีทางการสอน ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะให้บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนใน
 การจัดกิจกรรมยวภาษาต นอกจากนั้นผู้วิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์
 กิจกรรมยวภาษาต เพื่อให้ผู้บริหารและครูผู้สอนได้รับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลง
 ต่างๆ ของยวภาษาตให้ ทันสมัยเป็นปัจจุบันเสมอ ครูผู้สอนให้ความร่วมมือกับผู้บริหาร โรงเรียนใน
 การจัดทำโครงการพิเศษกิจกรรมยวภาษาตที่โรงเรียนหรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้น เช่น การบำเพ็ญประ โยชน์
 การเข้าร่วมงานชุมนุม การอยู่ค่ายพักแรมยวภาษาต หรือการพัฒนาชุมชน และผู้บริหาร โรงเรียนควรเสนอ
 ปัญหา เกี่ยวกับงบประมาณให้สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครพิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณสำหรับ
 จัดกิจกรรมยวภาษาต เพื่อจะได้นำเงินยวภาษาตมาเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับจัดส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรม
 จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรและสื่อการสอนให้เพียงพอกับจำนวนครูผู้สอน แล้วจัดหาสื่อ
 หนังสืออ่านประกอบให้นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม

สุดา ดนระวรรณสมบัติ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสถานภาพและความต้องการ
 ในการใช้สื่อการสอนกิจกรรมยวภาษาตของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า
 ครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาตมีความต้องการใช้สื่อการสอนกิจกรรมยวภาษาตอยู่ในระดับมาก สื่อการสอนที่
 ต้องการมากที่สุดคือ คู่มือผู้นำยวภาษาต คู่มือเพลง คู่มือระเบียบแถวยวภาษาต วิดีโอเกี่ยวกับเพลง-เกม
 พิธีเปิด-ปิด การเรียนการสอน การทำความเข้าใจเครื่องแบบที่ถูกต้อง นอกจากนั้นครูผู้สอนกิจกรรม
 ยวภาษาตมีความต้องการนิตยสารหรือจุลสารที่ทางกองยวภาษาต กรมพลศึกษา และสภายวภาษาตไทยได้จัด
 ทำขึ้นเพื่อเผยแพร่กิจกรรมต่างๆ และต้องการให้จัดทำคู่มือแนะนำวิธีการเตรียมการใช้เครื่องมือสื่อการสอน
 และต้องการให้มีการสำรวจความต้องการ ในการใช้สื่อการสอน

สำหรับการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ
 ยวภาษาตอุดมศึกษา ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดศึกษามาก่อน การจัดอบรมและจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน
 การศึกษานั้น เป็นเรื่องสำคัญมากเพราะจะช่วยพัฒนาให้นักศึกษาเป็นคนโดยสมบูรณ์มากที่สุด เสริม

สร้างให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการพัฒนาบุคลิกภาพ ทำให้เป็นผู้มีความสามารถออกไปปรับใช้สังคมได้อย่างเหมาะสม และการจัดอบรมและจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถานบันการศึกษา จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อมีการบริหารวิทยาการบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก งบประมาณ ระยะเวลา และการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และหลักสูตร เนื้อหาสามารถนำมาใช้ได้ในชีวิตประจำวัน หรือในวิชาชีพ จะช่วยให้เห็นแนวทางในการจัดอบรมและจัดกิจกรรมนักศึกษามากขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาดอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาดอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนอยู่ภาคภูมิศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาดอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

บทที่ 8

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 12 แห่ง ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาดอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2538 และ 2539 ซึ่งสถานศึกษาดังอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร กรุงเทพฯ ชุมพร กระบี่ ยะลา ชัยภูมิ อุตรธานี และศรีสะเกษ แห่งละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 600 คน

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ภาคภูมิศาสตร์ละ 1 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ จังหวัดลำปาง ภาคกลาง จังหวัดสมุทรสาคร ภาคใต้ จังหวัดกระบี่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดศรีสะเกษ แห่งละ 50 คน รวม 200 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรจำแนกตามสถานศึกษา

ลำดับ	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
	ภาคเหนือ		
1.	เชียงใหม่	50	
2.	ลำปาง	50	50
3.	เพชรบูรณ์	50	
	ภาคกลาง		
1.	อ่างทอง	50	
2.	สมุทรสาคร	50	50
3.	กรุงเทพฯ	50	

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
<u>ภาคใต้</u>			
1.	ชุมพร	50	
2.	กระบี่	50	50
3.	ยะลา	50	
<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>			
1.	ชัยภูมิ	50	
2.	อุดรธานี	50	
3.	ศรีสะเกษ	50	50
รวม		600	200

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาใน 5 ด้าน คือด้านวิทยาการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกาชาด ยวกาชาด และกิจกรรม ยวกาชาดอุดมศึกษาจากหนังสือ บทความ เอกสารต่างๆ และจากการสัมภาษณ์ไม่เป็นทางการจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทางด้านกิจกรรมยวกาชาด และยวกาชาดอุดมศึกษา นอกจากนั้นยังได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม “อาสายวกาชาดอุดมศึกษา” จากเอกสาร รายงานการวิจัยต่างๆ และสอบถามสภาพ ปัญหา ความต้องการ อุปสรรคในการจัดกิจกรรมยวกาชาดอุดมศึกษาจากอาสายวกาชาดอุดมศึกษา และ การดำเนินการอบรมหลักสูตรผู้นำยวกาชาดอุดมศึกษาในสถาบันวิทยาลัยพลศึกษาต่างๆ
2. นำข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมยวกาชาดและยวกาชาด อุดมศึกษาของกองยวกาชาด สภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้ครอบคลุมด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำยวกาชาดอุดมศึกษา จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้ว หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูงพอที่จะนำไปศึกษาได้ และหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ใช้สูตรทดสอบค่าที (t-test) เทคนิคร้อยละ 25 ของเอ็ดเวิร์ด (Edward, 1975 : 152) ข้อใดมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกสูงใช้เป็น ข้อคำถามได้
5. นำแบบสอบถาม ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อออกหนังสือถึงกรมพลศึกษา ในการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาดอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2538 และ 2539
2. นำหนังสืออนุญาตจากกรมพลศึกษา ส่งไปยังวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 แห่ง เพื่ออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์ไปยังผู้ประสานงานกิจกรรมเยาวชนชาดใน วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 แห่ง จำนวน 200 ฉบับ เพื่อขอให้แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาและส่งคืนมายังผู้วิจัยภายในเวลา 30 วัน ระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม 2539 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539 ซึ่งเมื่อครบกำหนดแล้วปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 194 ฉบับ จากที่ส่งไปจำนวน 200 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.00 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ ปรากฏว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 193 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.50 จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และนำเสนอเป็นตารางค่าร้อยละ
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่ามาตรวจให้คะแนนตามระดับความคิดเห็นดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อ แล้ววิเคราะห์หาค่าตอบจากค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นออกเป็น 5 ช่วง คะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00	หมายความว่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49	หมายความว่า เห็นด้วยในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49	หมายความว่า เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49	หมายความว่า เห็นด้วยในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49	หมายความว่า เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนอุดมศึกษา โดยพิจารณาจากตัวแปร เพศ สาขาวิชา และภาคภูมิศาสตร์ โดยใช้การทดสอบค่า t-test และ F-test

5. แบบสอบถามปลายเปิดในตอนที่ 3 ได้นำเสนอโดยสรุปความคิดเห็นและวิเคราะห์โดยจัดตารางแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

- สถิติสำหรับการตรวจสอบเครื่องมือ การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แบ่งเป็น 2 ชั้น คือ
 - หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2531 : 40)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ดัชนีความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ
K	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมด
$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
s^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร

ทดสอบค่าที (t-test) เทคนิคร้อยละ 25 ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1975 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูง
\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
s_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของการกระจายคะแนนในกลุ่มสูง
s_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของการกระจายคะแนนในกลุ่มต่ำ
n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ การคำนวณค่าของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 36)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าพิจารณาใน t-distribution
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) หรือทดสอบค่า เอฟ (F-test) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อผลการวิเคราะห์มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Scheffe's Test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 119)

$$S = \sqrt{(K - 1)F_{(\alpha; df_1, df_2)}} \sqrt{MS_E \left[\sum_{j=1}^k \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ S	แทน	ค่าวิกฤตของ Scheffe's
K	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน
$F_{(\alpha, df_1, df_2)}$	แทน	เปิดค่า F ในตารางการแจกแจงค่า F ที่ α มีค่า .05 หรือที่ .01 และ df_1 คือค่า df_b ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว หรือ df_c หรือ df_r ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง ในตาราง

วิเคราะห์ความแปรปรวน ส่วน df_2 คือ df_w หรือ df_E ค่าใดค่าหนึ่ง

MS_E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในตาราง

วิเคราะห์ความแปรปรวน

C_j แทน สัมประสิทธิ์ Contrast ซึ่งจะมีค่าเป็น 1, -1, 1, -1, ...

n_j แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

3. การวิเคราะห์แบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์โดยจัดทำตารางแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง (t-distribution)
F	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่มตัวอย่าง (F-distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาวดุสิตศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบข้อมูลโดยใช้ t-test และ F-test
3. แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปความคิดเห็น แล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชน
อุดมศึกษา
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตร
ผู้นำเยาวชนอุดมศึกษา จำแนกตามตัวแปรอิสระ
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้
มาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ โดยนำเสนอเป็นตารางดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	95	49.22
1.2 หญิง	98	50.78
รวม	193	100.00
2. สาขาวิชา		
2.1 พลศึกษา	108	55.96
2.2 สุขศึกษา	85	44.04
รวม	193	100.00
3. ภาควิชาศาสตร์ของสถานศึกษา		
3.1 ภาคเหนือ	46	23.83
3.2 ภาคกลาง	49	25.39
3.3 ภาคใต้	48	24.87
3.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50	25.91
รวม	193	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 49.22 เป็นเพศหญิง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 50.78 สาขาวิชาที่เรียนเป็นนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 55.96 เป็นนักศึกษาสาขาวิชาสุขศึกษา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 44.04 ภาควิชาศาสตร์ของสถานศึกษาเป็นนักศึกษาที่ศึกษาในภาคเหนือ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.83 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาในภาคกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.39 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาในภาคใต้ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.87 และเป็นนักศึกษาที่ศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.91

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยกำหนดค่าเฉลี่ยของคะแนนดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายความว่า เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายความว่า เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏในตาราง 3-8

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ด้านวิทยากร	4.21	0.64	มาก
2.	ด้านสถานที่และอุปกรณ์	3.54	0.64	มาก
3.	ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	3.58	0.62	มาก
4.	ด้านเนื้อหา	4.01	0.65	มาก
5.	ด้านการดำเนินงาน	3.59	0.69	มาก
รวม		3.79	0.65	มาก

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.54-4.21 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ด้านวิทยากร ($\bar{X} = 4.21$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุดคือ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ($\bar{X} = 3.54$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านวิทยากร

ข้อที่	ด้านวิทยากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะด้านในเรื่องภาษาและ ยวภาษา	3.86	0.73	มาก
2.	การบรรยายสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรที่กำหนด	4.05	0.65	มาก
3.	ใช้เทคนิคการบรรยายเหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร	4.08	0.67	มาก
4.	การจัดเนื้อหาวิชาอบรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่าย ไปหายาก	3.98	0.70	มาก
5.	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ ของภาษาและยวภาษา	4.27	0.68	มาก
6.	การทำงานคณะวิทยากรมีความสัมพันธ์กันอย่างดี	4.51	0.59	มากที่สุด
7.	มีการเตรียมตัวพร้อมที่จะบรรยาย	4.23	0.71	มาก
8.	เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมในการซักถาม และอภิปราย	4.70	0.49	มากที่สุด
9.	วิทยากรประจำหน่วยสืให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ อย่างเหมาะสม	4.71	0.51	มากที่สุด
10.	บุคลิกภาพของวิทยากรมีความเหมาะสมน่าเชื่อถือ	4.27	0.74	มาก
11.	การใช้ภาษาและการถ่ายทอดเหมาะสม	3.66	0.59	มาก
	รวม	4.21	0.64	มาก

จากตาราง 4 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร
อุดมศึกษา ในด้านวิทยาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 6)
การทำงานของคณะวิทยาการมีความสัมพันธ์กันอย่างดี ข้อ 8) เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วม
ในการซักถามและอภิปราย และข้อ 9) วิทยาการประจำหน่วยสี่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะอย่าง
เหมาะสม ($\bar{X} = 4.51, 4.70$ และ 4.71 ตามลำดับ) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นมีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 3.66-4.27$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนอุดมศึกษา ด้านสถานที่และอุปกรณ์

ข้อที่	ด้านสถานที่และอุปกรณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
12.	สถานที่จัดหรือใช้ในการฝึกอบรมอยู่ใกล้ชุมชนเดินทาง ไปมาสะดวก	3.19	0.67	ปานกลาง
13.	ความกว้างขวางของสถานที่ในการจัดอบรมเหมาะสม	3.11	0.68	ปานกลาง
14.	แสงสว่างของห้องประชุมมีความเหมาะสม	3.22	0.68	ปานกลาง
15.	สถานที่พักค้างคืนมีความสะดวกสบาย	2.56	0.74	ปานกลาง
16.	การจัดที่นั่งของห้องประชุมมีความเหมาะสม	3.27	0.66	ปานกลาง
17.	สถานที่จัดหรือใช้ในการฝึกอบรมมีความปลอดภัย	3.49	0.70	ปานกลาง
18.	สถานที่รับประทานอาหารมีความสะดวกสบาย	3.27	0.64	ปานกลาง
19.	สื่อวัสดุอุปกรณ์เครื่องขยายเสียงดังฟังชัด	3.69	0.56	มาก
20.	สื่อวัสดุอุปกรณ์เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะแสงสว่างชัดเจน	3.59	0.62	มาก
21.	แผ่นใสประกอบคำบรรยายเนื้อหาวิชาอ่านได้ชัดเจน	3.64	0.67	มาก
22.	เอกสารประกอบคำบรรยายแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม	4.06	0.51	มาก
23.	สื่อประกอบการบรรยายเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	3.96	0.58	มาก
24.	สื่อประกอบการบรรยายดึงดูดความสนใจ	4.28	0.62	มาก
25.	สื่อประกอบการบรรยายเพื่อความเข้าใจเนื้อหา	4.24	0.63	มาก
	รวม	3.54	0.64	มาก

จากตาราง 5 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนอุดมศึกษา ในด้านสถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นในระดับมากมี 7 ข้อ ($\bar{X} = 3.59-4.28$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 24) สื่อประกอบการบรรยายดึงดูดความสนใจ ($\bar{X} = 4.28$) ความคิดเห็นในระดับปานกลางมี 7 ข้อ ($\bar{X} = 2.56-3.49$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 15) สถานที่พักค้างคืนมีความสะดวกสบาย

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม

ข้อที่	ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
26.	ระยะเวลาการบรรยายเนื้อหาวิชาหลักสูตรกิจกรรม บุคลากรมีความเหมาะสม	3.57	0.59	มาก
27.	ระยะเวลาการบรรยายเนื้อหาวิชาพิธีเปิด-ปิดการเรียน การสอนกิจกรรมบุคลากรมีความเหมาะสม	3.20	0.81	ปานกลาง
28.	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการแสดงรอบกองไฟมีความ เหมาะสม	3.71	0.59	มาก
29.	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการประกวดขวัญใจมวลมิตรมี ความเหมาะสม	3.69	0.60	มาก
30.	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการตรวจเยี่ยมมีความเหมาะสม	3.69	0.58	มาก
31.	ระยะเวลาการทำพิธีรอบเสาธงมีความเหมาะสม	3.67	0.56	มาก
	รวม	3.58	0.62	มาก

จากตาราง 5 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร อุดมศึกษา ในด้านระยะเวลาในการจัดอบรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า ความคิดเห็นในระดับมากมี 5 ข้อ ($\bar{X} = 3.57-3.71$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 28) ระยะเวลาการทำกิจกรรมการประกวดขวัญใจมวลมิตรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.71$) ความคิดเห็นใน ระดับปานกลางมีเพียงข้อเดียว ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 27) ระยะเวลาการบรรยายเนื้อหา วิชาพิธีการเปิด-ปิดการเรียนการสอนกิจกรรมบุคลากรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.20$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านเนื้อหา

ข้อที่	ด้านเนื้อหา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
32.	เนื้อหาวิชาการภาษาและบุคลากรเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.22	0.60	มาก
33.	เนื้อหาวิชาการภาษาและบุคลากรเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในวิชาชีพได้ในอนาคต	4.32	0.66	มาก
34.	เนื้อหาวิชาลักษณะและหน้าที่ของผู้นำบุคลากรสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.44	0.66	มาก
35.	เนื้อหาวิชาการภาษาและบุคลากร ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.56	0.55	มากที่สุด
36.	เนื้อหาวิชาการทำโครงการกิจกรรมบุคลากร ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.56	0.55	มากที่สุด
37.	เนื้อหาวิชาหลักการสอนและวิธีการสอนสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพได้ในอนาคต	4.48	0.59	มาก
38.	เนื้อหาวิชาพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพในอนาคต	3.68	0.73	มาก
39.	กิจกรรมการแสดงรอบกองไฟสามารถพัฒนาลักษณะการเป็นผู้นำของท่านได้	4.53	0.58	มากที่สุด
40.	กิจกรรมการประกวดขวัญใจมวลมิตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของท่าน	3.69	0.73	มาก
41.	กิจกรรมการตรวจเยี่ยมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.61	0.72	มาก
42.	กิจกรรมพิธีมอบเสาธงสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพในอนาคต	4.45	0.59	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านเนื้อหา	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
43.	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทำให้ท่านเกิดเจตคติที่ดีต่อการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก	4.57	0.56	มากที่สุด
44.	หลังจากผ่านการอบรมตลอดหลักสูตร ท่านเกิดเจตคติที่ดีต่ออุดมการณ์ของการกาชาดและยุวกาชาด	4.55	0.54	มากที่สุด
45.	หลังจากผ่านการอบรมตลอดหลักสูตร ท่านได้รับการพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำของท่าน	4.28	0.70	มาก
46.	เนื้อหาวิชาและกิจกรรมในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมได้	2.84	0.67	ปานกลาง
47.	ปริมาณงานกิจกรรมยามว่างที่มอบหมายให้ท่านปฏิบัติตลอดการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	2.74	0.64	ปานกลาง
48.	สัดส่วนระหว่างการฝึกอบรมภาคทฤษฎีที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม	3.99	0.70	มาก
49.	การฝึกปฏิบัติระหว่างการอบรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหา	4.06	0.57	มาก
50.	การฝึกปฏิบัติระหว่างการอบรมช่วยให้นำความรู้ไปใช้อย่างมั่นใจ	3.59	0.66	มาก
51.	การแบ่งผู้เข้าอบรมเป็นหน่วยสัปดาห์มีความเหมาะสม	3.05	0.91	ปานกลาง
	รวม	4.01	0.65	มาก

จากตาราง 7 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาด อุดมศึกษา ในด้านเนื้อหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดมี 5 ข้อ ($\bar{X} = 4.45-4.57$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 43) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทำให้ท่านเกิดเจตคติที่ดีต่อการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ความคิดเห็นในระดับมากมี 12 ข้อ ($\bar{X} = 3.59-4.48$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของระดับนี้คือ ข้อ 37) เนื้อหาวิชาหลักการสอนและวิธีการสอนสามารถนำ

ไปใช้ในวิชาชีพได้ในอนาคต ($\bar{X} = 4.48$) ความคิดเห็นในระดับปานกลางมี 3 ข้อ ($\bar{X} = 2.74-3.05$) โดยข้อ
ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 47) ปริมาณงานกิจกรรมยามว่างที่มอบหมายให้ท่านปฏิบัติ ตลอดจนการฝึกอบรมมี
ความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.74$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ต่อหลักสูตรผู้นำวาทาชาอุดมศึกษา ด้านการดำเนินงาน

ข้อที่	ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
52.	ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูอาจารย์ให้การสนับสนุน การอบรม	3.49	0.72	ปานกลาง
53.	การให้บริการตลอดจนการอำนวยความสะดวกของ คณะกรรมการในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.46	0.57	มาก
54.	การอบรมแบบอยู่ค่ายพักแรมเป็นการอบรมที่เหมาะสม สำหรับหลักสูตรนี้	4.41	0.60	มาก
55.	พิธีเปิดการอบรมดำเนินไปอย่างเหมาะสม	3.76	0.72	มาก
56.	พิธีปิดการอบรมสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ ผู้เข้ารับการอบรมเป็นอย่างดี	3.84	0.67	มาก
57.	ด้านคุณภาพอาหารว่างและเครื่องดื่มระหว่างการฝึกอบรม มีความเหมาะสม	2.96	0.71	ปานกลาง
58.	ด้านปริมาณอาหารว่างและเครื่องดื่มระหว่างการฝึกอบรม มีความเหมาะสม	2.92	0.75	ปานกลาง
59.	ด้านคุณภาพอาหารและเครื่องดื่มของผู้เข้าอบรมมีความ เหมาะสม	2.96	0.68	ปานกลาง
60.	ด้านปริมาณอาหารทุกมื้อและเครื่องดื่มของผู้เข้าอบรมมี ความเหมาะสม	2.98	0.77	ปานกลาง
61.	การบริการดูแลผู้เจ็บป่วยในขณะอบรมมีความเหมาะสม	4.05	0.71	มาก
62.	ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร โดยทั่วไป	3.37	0.68	ปานกลาง
63.	มีความสะดวกในการประสานงานสอบถามข้อมูลทั่วไป	3.76	0.67	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
64.	การทดสอบความรู้ก่อนอบรมและหลังการอบรมมีความ จำเป็น	3.65	0.67	มาก
	รวม	3.59	0.69	มาก

จากตาราง 8 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชน
อุดมศึกษา ในด้านการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความ
คิดเห็นในระดับมากมี 7 ข้อ ($\bar{X} = 3.65-4.46$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 53) การให้บริการตลอด
จนการอำนวยความสะดวกของคณะกรรมการในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.46$) ความคิดเห็นใน
ระดับปานกลางมี 6 ข้อ ($\bar{X} = 2.92-3.37$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 58) ด้านปริมาณอาหารว่างและ
เครื่องดื่มระหว่างการฝึกอบรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.92$)

ตอนที่ 8 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา
จำแนกตามตัวแปร

ในตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา และภาคภูมิศาสตร์ของสถานศึกษา ดังปรากฏในตาราง 9-11

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา
จำแนกตามเพศ

ด้าน	ชาย (N = 95)		หญิง (N = 98)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยาการ	4.26	0.61	4.17	0.67	1.49
2. สถานที่และอุปกรณ์	3.50	0.64	3.57	0.63	-1.19
3. ระยะเวลาในการจัดอบรม	3.53	0.62	3.65	0.62	-1.84
4. เนื้อหา	4.01	0.64	4.00	0.66	0.04
5. การดำเนินงาน	3.61	0.68	3.57	0.69	0.76
รวม	3.81	0.64	3.82	0.65	-0.09

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา
จำแนกตามสาขาวิชา

ด้าน	พลศึกษา (N = 108)		สุขศึกษา (N = 85)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากร	4.22	0.64	4.20	0.64	0.20
2. สถานที่และอุปกรณ์	3.57	0.67	3.50	0.60	1.21
3. ระยะเวลาในการจัดอบรม	3.56	0.60	3.63	0.66	-1.17
4. เนื้อหา	4.04	0.64	3.95	0.62	2.16
5. การดำเนินงาน	3.61	0.71	3.56	0.65	1.03
รวม	3.83	0.65	3.79	0.63	1.57

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชนชาดอุดมศึกษา
จำแนกตามภาควิชาศาสตร์

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	S	F
1 วิทยาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.08	0.03	5.55*
	ภายในกลุ่ม	189	0.88	0.01	
	รวม	192	0.96		
2 สถานที่และอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	0.25	0.08	12.97*
	ภายในกลุ่ม	189	1.23	0.01	
	รวม	192	1.48		
3 ระยะเวลาในการจัดอบรม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.01	0.003	1.54
	ภายในกลุ่ม	189	0.36	0.002	
	รวม	192	0.37		
4 เนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	3	0.10	0.03	4.31*
	ภายในกลุ่ม	189	1.40	0.01	
	รวม	192	1.50		
5 การดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.07	0.02	4.18*
	ภายในกลุ่ม	189	1.02	0.01	
	รวม	192	1.09		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.56	0.52	13.43*
	ภายในกลุ่ม	189	7.31	0.04	
	รวม	192	8.86		

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาควิทยาศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านระยะเวลาในการจัดอบรมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาควิทยาศาสตร์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาแตกต่างกันนั้น มีนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคใดบ้างที่มีความคิดเห็นโดยรวม ด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงานแตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 12-16

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา จำแนกตามภาควิทยาศาสตร์โดยรวมเป็นรายคู่

ภาควิทยาศาสตร์	\bar{X}	เหนือ	ใต้	ตอ.จน.	กลาง
		3.74	3.75	3.78	3.96
เหนือ	3.74	—	0.01	0.04	0.22
ใต้	3.75		—	0.03	0.21
ตอ.จน.	3.78			—	0.08
กลาง	3.96				—

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา โดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือและภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชน
อุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ ด้านวิชาการ

ภาคภูมิศาสตร์	\bar{X}	เหนือ	ตอ.ฉน.	ใต้	กลาง
		3.51	3.57	3.60	3.78
เหนือ	3.51	—	0.06	0.09	0.27*
ตอ.ฉน.	3.57		—	0.03	0.21*
ใต้	3.60			—	0.18
กลาง	3.78				—

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตร
ผู้นำเยาวชนอุดมศึกษา ด้านวิชาการแตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชน
อุดมศึกษา จำแนกตามภาควิชาศาสตร์ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ เป็นรายคู่

ภาควิชาศาสตร์	\bar{X}	เหนือ	ใต้	ตอ.จน.	กลาง
		3.72	3.74	3.84	4.17
เหนือ	3.72	—	0.02	0.12	0.45
ใต้	3.74		—	0.10	0.43
ตอ.จน.	3.84			—	0.33
กลาง	4.17				—

จากตาราง 14 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำ
เยาวชนอุดมศึกษา ด้านสถานที่และอุปกรณ์แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ ภาคใต้ และ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชน
อุดมศึกษา จำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ ด้านเนื้อหา เป็นรายคู่

ภาคภูมิศาสตร์	\bar{X}	เหนือ	กลาง	ตอ.ฉน.	ใต้
		3.53	3.61	3.78	3.91
เหนือ	3.53	—	0.08	0.25	0.38
กลาง	3.61		—	0.17	0.30
ตอ.ฉน.	3.78			—	0.13
ใต้	3.91				—

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคใต้มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำ
เยาวชนอุดมศึกษา ด้านเนื้อหาแตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ และภาคกลาง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำเยาวชน
อุดมศึกษา จำแนกตามภาควิชาศาสตร์ ด้านการดำเนินงาน เป็นรายคู่

ภาควิชาศาสตร์	\bar{X}	เหนือ	ใต้	ตอ.ฉน.	กลาง
		3.56	3.60	3.60	3.80
เหนือ	3.56	—	0.04	0.04	0.24
ใต้	3.60		—	—	0.20
ตอ.ฉน.	3.60			—	0.20
กลาง	3.80				—

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำ
เยาวชนอุดมศึกษา ด้านการดำเนินงานแตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อ
หลักสูตรผู้นำเยาวชนกาชาดคมศึกษา

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม
ปลายเปิดในตอนนี้มา จำนวน 193 คน ดังรายละเอียดในตาราง 17-22

ตาราง 17 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านวิทยาการ

ด้านวิทยาการ	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
ความคิดเห็นเพิ่มเติม		
1. วิทยาการให้ความรู้ที่ดี มีความเป็นกันเอง ร่าเริงแจ่มใส	87	45.08
2. วิทยาการขาดสื่อ นำเสนอให้เข้าใจถึงอุดมการณ์การกาชาดและ ยุวกาชาด	31	16.06
3. วิทยาการบางท่านเสียงเบาฟังไม่ชัดเจน	11	5.70
4. วิทยาการบางท่านไม่ค่อยมีเวลาให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ซักถาม นอกเวลา	9	4.66
5. วิทยาการบางท่านใช้ภาษาฟังเข้าใจยาก	7	3.63
ข้อเสนอแนะ		
1. ควรมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกหรือวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ ความรู้เพิ่มเติม	64	33.16
2. การบรรยายของวิทยากรควรมีการแทรกเกมส์หรือเพลงสร้าง บรรยากาศ ในการบรรยาย	61	31.61
3. วิทยากรควรนำกิจกรรมที่ให้เห็นถึงอุดมการณ์การกาชาดและ ยุวกาชาด เช่น งานอาสาสมัครบรรเทาทุกข์ต่างๆ	31	16.06
4. วิทยากรควรเสียสละเวลาให้ผู้อบรมในช่วงการอบรม	6	3.11
5. วิทยากรควรยกตัวอย่างเหตุการณ์กาชาดต่างประเทศบ้าง	6	3.11

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านวิทยากร ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ วิทยากรให้ความรู้อย่างดีมีความเป็นกันเอง ร่าเริงแจ่มใส ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.08 รองลงมาคือวิทยากรขาดสื่อนำเสนอให้เข้าใจถึงอุดมการณ์การกาชาดและยุวกาชาด มีผู้ตอบจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.06 ตามลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมพบว่า ควรมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกหรือวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้เพิ่มเติม ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.16 รองลงมาคือวิทยากรบรรยายควรมีการแทรกเกมส์หรือเพลงสร้างบรรยากาศในการบรรยาย มีผู้ตอบจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 31.61 ตามลำดับ

ตาราง 18 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านสถานที่และอุปกรณ์

ด้านสถานที่และอุปกรณ์	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
ความคิดเห็นเพิ่มเติม		
1. สถานที่ฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติเป็นสถานศึกษาคับแคบและจำเจไม่เหมาะสมเป็นค่ายพักแรม ที่พักค้างคืน และอุปกรณ์การนอนไม่เพียงพอ	91	47.15
2. เอกสารบรรยายคู่มือการอบรมผู้นำเยาวชนมีจำนวนไม่พอต่อผู้เข้าอบรม	90	46.63
3. อุปกรณ์การสอนบางอย่างไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ	72	37.31
4. แผ่นใสเขียนอ่านไม่ชัดเจน และตัวอักษรเล็กไป	29	15.03
ข้อเสนอแนะ		
1. ควรจัดอบรมนอกสถานศึกษา สถานที่ควรเป็นค่ายพักแรมที่มีธรรมชาติและกว้างขวางพอแก่การจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ	94	48.70
2. เอกสารคู่มือการอบรมผู้นำเยาวชนควรแจกให้ครบทุกคน	89	46.11
3. สถานที่กางเต็นท์หรือที่พักควรให้เหมือนการอยู่ค่ายพักแรมจริงๆ	72	37.31
4. อุปกรณ์การสอนและการฝึกปฏิบัติควรได้รับทุกคน เช่น เชือก ฯลฯ	70	36.27
5. ควรมีอุปกรณ์การนอน เสื้อ ผ้าห่ม หมอน แจกให้สมาชิกทุกคน	70	36.27
6. เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายสไลด์ ควรทันสมัยกว่านี้	47	24.35

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านสถานที่และอุปกรณ์
ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ สถานที่ฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติเป็นสถานศึกษาคับแคบและจำเจไม่เหมาะเป็นค่าย
พักแรม ที่พักค้างคืนและอุปกรณ์การนอนไม่เพียงพอ ซึ่งมีผู้ตอบ จำนวน 91 คิดเป็นร้อยละ 47.15 รองลง
มาคือเอกสารบรรยาย คู่มือการอบรมผู้นำเยาวชนมีจำนวนไม่พอต่อผู้เข้าอบรม มีผู้ตอบจำนวน 90 คน
คิดเป็นร้อยละ 46.63 ตามลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรจัดอบรมนอกสถานศึกษา สถานที่ควร
เป็นค่ายพักแรมที่มีธรรมชาติและกว้างขวางพอแก่การจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 94 คน
คิดเป็นร้อยละ 48.70 รองลงมาคือเอกสารคู่มือการอบรมผู้นำเยาวชนควรแจกให้ครบทุกคน มีผู้ตอบ
จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11 ตามลำดับ

ตาราง 19 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านระยะเวลาในการจัดอบรม

ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
<u>ความคิดเห็นเพิ่มเติม</u>		
1. การจัดอบรมระยะเวลา 4-5 วัน เหมาะสมดีแล้ว	96	49.74
2. การจัดอบรมเวลาน้อยเกินไป เนื้อหาไม่เพียงพอ	83	43.01
3. เวลาการฟังบรรยายเรื่องการกาชาดและชูกาชาदन้อยเกินไป	76	39.38
4. ระยะเวลาในการพักผ่อนและในการทำงานกิจกรรมยามว่างของผู้อบรมน้อยเกินไป	72	37.31
5. การฝึกปฏิบัติ เรื่องพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอนน้อยไป ยังไม่เข้าใจ	68	35.23
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1. ควรเพิ่มเวลาในการบรรยายและปฏิบัติ เรื่องการกาชาดและชูกาชาดให้มากขึ้นกว่าเดิม	78	40.41
2. การจัดอบรมควรใช้เวลา 1 สัปดาห์	74	38.34
3. ควรเพิ่มเวลาในการฝึกปฏิบัติ เรื่องพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอน	67	34.72
4. ควรเพิ่มระยะเวลาในการพักผ่อนและเวลาในการทำกิจกรรมยามว่างให้มากขึ้น	46	23.83
5. ควรเพิ่มระยะเวลาอีก 1 วัน เพื่อให้ผู้อบรมได้ออกบำเพ็ญประโยชน์ด้านงานอาสาสมัครต่างๆ	39	20.21

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ข้อที่มีความดีสูงสุดคือ การจัดอบรมระยะเวลา 4-5 วัน เหมาะสมดีแล้ว ซึ่งมีผู้ตอบ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 49.74 รองลงมาคือการจัดอบรมเวลาน้อยเกินไป เนื้อหาไม่เพียงพอ มีผู้ตอบจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 43.01 ตามลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรเพิ่มเวลาในการบรรยายและปฏิบัติ เรื่อง การกาชาดและยุวกาชาดให้มากขึ้นกว่าเดิม มีผู้ตอบจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 40.41 รองลงมาคือ การจัดอบรมควรใช้เวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 38.34 ตามลำดับ

ตาราง 20 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
<u>ความคิดเห็นเพิ่มเติม</u>		
1. เนื้อหาเหมาะสมกับการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	125	64.77
2. เนื้อหารายวิชาน้อยไปสำหรับการนำไปใช้ในวิชาชีพต่อไปในอนาคต	96	49.74
3. เนื้อหาวิชาการภาษาและยวภาษาสนใจมากแต่ยังขาดการปลูกฝัง	72	37.31
4. เนื้อหาหลักการสอนและวิธีการสอนยวภาษายังมีน้อยไป	54	27.98
5. การฝึกปฏิบัติในเนื้อหาวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอ	49	25.39
6. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ไม่ได้ฝึกปฏิบัติอย่างแท้จริง	37	19.17
7. ตัวอย่างประกอบเนื้อหาคำอธิบายน้อยเกินไป	18	9.33
8. เนื้อหาวิชาบางวิชายังไม่สามารถนำไปใช้ได้ขณะนี้ เช่น ระเบียบข้อบังคับยวภาษา	17	8.81
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1. ควรเพิ่มเติมรายวิชาต่างๆ ให้มากขึ้นเช่นการปฐมพยาบาล โรคเอดส์ งานอาสาสมัครบรรเทาทุกข์ ฯลฯ	101	52.33
2. ควรมีเทคนิควิธีการปลูกฝังให้ผู้อบรมเข้าใจอุดมการณ์ของการ ภาษาและยวภาษามากขึ้นกว่านี้	69	35.75
3. ควรเพิ่มฝึกปฏิบัติขั้นตอนและวิธีการสอนยวภาษามากขึ้น	54	27.98
4. ควรนำผู้เข้าอบรม ออกไปปฏิบัติงานอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมของสถานศึกษา เช่น ผู้สูงอายุ เด็กกำพร้า หรือคนพิการ	36	18.65
5. ควรปรับเปลี่ยนวิชาบางวิชาบางอย่าง เช่น ระเบียบข้อบังคับ ยวภาษา หรือเพิ่มกิจกรรมอาสาสมัครให้เวลามากขึ้น	14	7.25

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้าน เนื้อหา ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ เนื้อหาเหมาะสมกับการนำไปใช้ประยุกต์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีผู้ตอบ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 64.77 รองลงมาคือเนื้อหารายวิชาน้อยไปสำหรับการนำไปใช้ในวิชาชีพต่อไปในอนาคต มีผู้ตอบจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 49.74 ตามลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรเพิ่มรายวิชาต่างๆ ให้มากขึ้น เช่น การปฐมพยาบาล โรคเอดส์ งานอาสาสมัครบรรเทาทุกข์ ฯลฯ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 52.33 รองลงมาคือควรมีเทคนิควิธีการ ปลูกฝังให้ผู้อบรมเข้าใจอุดมการณ์ของการกาชาดและยุวกาชาดมากขึ้นกว่านี้ มีผู้ตอบจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 ตามลำดับ

ตาราง 21 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านการดำเนินงาน

ด้านการดำเนินงาน	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
<u>ความคิดเห็นเพิ่มเติม</u>		
1. คณะกรรมการดำเนินงานและวิทยากรเตรียมงานได้ดีมาก	112	58.03
2. อยากให้มีการอบรมแบบนี้อีกต่อไป	99	51.30
3. อยากให้อยู่ค่ายพักแรมค้างคืนนอกสถานที่	97	50.26
4. คณะกรรมการและวิทยากรให้ความสนใจ ทำให้อบอุ่นและเป็นกันเองดีมาก	88	45.60
5. ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ไม่ทราบในการเตรียมตัวต่างๆก่อนเข้ารับการอบรม	84	43.52
6. ผู้เข้าอบรมต้องการเพิ่มเครื่องหมายผู้นำบุคลากรและวุฒิบัตรการผ่านการอบรม เพื่อใช้ในวิชาชีพต่อไป	67	34.72
7. การติดต่อสื่อสารไปยังภายนอกมีความลำบาก	42	21.76
8. อาหารและน้ำดื่มไม่เพียงพอในบางมื้อ	39	20.21
9. การแบ่งหน่วยบริการบางหน่วยสี ปริมาณงานรับผิดชอบไม่เท่าเทียมกัน	36	18.65
10. ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่ไม่ทราบวัตถุประสงค์และความสำคัญของการอบรมผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา	31	16.06
11. เครื่องหมายหัวหน้าหน่วย รองหัวหน้าหน่วย และบริการไม่พอกับสมาชิก	29	15.03
12. แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรมยากเกินไปและไม่เข้าใจคำถามบางข้อ	26	13.47
13. การให้คะแนนการทำกิจกรรมไม่เป็นธรรมแก่ทุกสี	11	5.70

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้านการดำเนินงาน	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1. ควรจัดดำเนินการอบรมนอกสถานศึกษา	81	41.97
2. ควรชี้แจงและประชุมผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวและสร้าง ความเข้าใจในโครงการก่อนการอบรม	79	40.93
3. ควรเพิ่มอาหารและเครื่องดื่มในบางมื้อให้พอกับจำนวนคน	38	19.69
4. ควรจัดหาโทรศัพท์มาบริการให้ผู้เข้าอบรมด้วย	37	19.17
5. การแบ่งหน้าที่หน่วยบริการสีต่างๆให้เท่าเทียมกัน	35	18.13
6. ควรมีอุปกรณ์เข็มหัวหน้าหน่วย รองหัวหน้าหน่วย และฝ้าย บริการให้ทุกคนที่ทำหน้าที่	18	9.33
7. ควรมีการปรับปรุงแบบทดสอบก่อนและหลังการอบรมให้ได้ มาตรฐาน	17	8.81
8. การให้คะแนนการทำกิจกรรมควรมีความเป็นธรรมแก่ทุกคน	6	3.11

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมด้านการดำเนินงาน
 ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ คณะกรรมการดำเนินงานและวิทยากรเตรียมงานได้ดีมาก ซึ่งมีผู้ตอบ จำนวน 112 คน
 คิดเป็นร้อยละ 58.03 รองลงมาคืออยากให้มีการอบรมแบบนี้อีกต่อไป มีผู้ตอบจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ
 51.30 และอยากให้มีการอยู่ค่ายพักแรมค้างคืนนอกสถานที่ มีผู้ตอบจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 50.26 ตาม
 ลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรจัดดำเนินการอบรมนอกสถานศึกษา ซึ่งมี ผู้ตอบจำนวน 81 คน
 คิดเป็นร้อยละ 41.97 รองลงมาคือควรชี้แจงและประชุมผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวและสร้างความเข้าใจ
 ในโครงการก่อนการอบรม มีผู้ตอบจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 40.93 และควรเพิ่มอาหารและเครื่องดื่ม
 ในบางมื้อให้พอกับจำนวนคน มีผู้ตอบจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.69 ตามลำดับ

ตาราง 22 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม	ความถี่ N = 193	ร้อยละ
1. กองวิชาการควรจัดหลักสูตรเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานอาสาสมัครด้านบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันภัยพิบัติต่างๆ	112	58.03
2. ควรจัดอบรมหลักสูตรผู้นำวิชาการอุดมศึกษาในปีสุดท้าย เพื่อการนำไปใช้ฝึกสอนได้	101	52.33
3. ควรกำหนดให้นักศึกษาปีที่ 1 อบรมหลักสูตรเกี่ยวกับงานอาสาสมัครและการบำเพ็ญประโยชน์ก่อนการอบรมหลักสูตรผู้นำวิชาการอุดมศึกษา	67	34.72
4. นักศึกษาที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำวิชาการอุดมศึกษาแล้ว ควรได้ฝึกการเป็นวิทยากรให้แก่รุ่นน้องต่อไป	42	21.76
5. หลังการอบรมเสร็จแล้วควรให้ผู้ผ่านการอบรมได้มีกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น สอนวิชาการให้แก่โรงเรียนในชุมชนหรือออกบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน	31	16.06
6. กองวิชาการควรมีโครงการแลกเปลี่ยนผู้นำวิชาการกับต่างประเทศ เพื่อให้นักศึกษาที่ผ่านการอบรมได้เข้าร่วมโครงการ	18	9.33

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ กองวิชาการควรจัดหลักสูตรเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานอาสาสมัครด้านบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 112 คน คิดเป็น ร้อยละ 58.03 รองลงมาคือ ควรจัดอบรมหลักสูตรผู้นำวิชาการอุดมศึกษาในปีสุดท้าย เพื่อการนำไปใช้ในการฝึกสอนได้ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 52.33 และควรกำหนดให้นักศึกษาปีที่ 1 อบรมหลักสูตรเกี่ยวกับงานอาสาสมัครและการบำเพ็ญประโยชน์ก่อนการอบรมหลักสูตรผู้นำวิชาการอุดมศึกษา มีผู้ตอบจำนวน 67 คิดเป็นร้อยละ 34.72 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ในด้านวิชาการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน ครอบคลุมสาระสำคัญดังนี้คือ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ใน 5 ด้าน คือด้านวิชาการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ตามตัวแปร เพศ สาขาที่ศึกษา และภาควิชาการศึกษาศาสตร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน
2. ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารระดับสูงได้ทราบถึงปัญหาในการฝึกอบรม สามารถนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงและส่งเสริมการจัดกิจกรรมบุคลากรในสถาบัน

อุดมศึกษาอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของสภากาชาดไทย และกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่เรียนการสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนอยู่ภาคภูมิศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 12 แห่ง ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2538 และ 2539 ซึ่งมีสถานศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง เพชรบูรณ์ อ่างทอง สมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร กระบี่ ชะลา ชัยภูมิ อุตรธานี และศรีสะเกษ แห่งละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 600 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง ภาคภูมิศาสตร์ละ 1 แห่ง ได้แก่ ภาคเหนือ จังหวัดลำปาง ภาคกลาง จังหวัดสมุทรสาคร ภาคใต้ จังหวัดกระบี่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดศรีสะเกษ แห่งละ 50 คน รวม 200 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาใน 5 ด้าน คือด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์ไปยังผู้ประสานงานกิจกรรมบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 แห่ง เพื่อให้แจกแบบสอบถามและส่งคืนมายังผู้วิจัยภายในเวลา 30 วัน คือในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2539 เมื่อครบกำหนดแล้วผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด นำแบบสอบถามมาพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ ก่อนที่จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ เพื่อหาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาที่มีต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร

3. การทดสอบค่าที (t-test) ใช้สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน ตามตัวแปรเพศ และสาขาวิชา

4. การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ใช้สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา ด้านวิทยาการ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน ตามตัวแปรภาคภูมิศาสตร์ เมื่อผลการวิเคราะห์มีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffé Test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ ยุวกาชาดอุดมศึกษา สรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำ ยุวกาชาดอุดมศึกษา จำนวน 193 คน พบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.78 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.22
2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.96 ส่วน สาขาวิชาสุขศึกษาคิดเป็นร้อยละ 44.04
3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนใหญ่มีภาคภูมิศาสตร์ของสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 25.91 รองลงมาคือภาคกลาง ภาคใต้ และภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 25.39 ร้อยละ 24.87 และร้อยละ 23.83 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาด อุดมศึกษา

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน

**ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ
ยุวกาชาดอุดมศึกษา**

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีภาควิชาของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษาโดยรวม และด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วนด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 สรุปคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงหลักสูตรผู้นำยุวกาชาดอุดมศึกษา

1. **ด้านวิทยากร** ควรมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกหรือวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้เพิ่มเติม วิทยากรควรมีการแทรกเกมส์หรือเพลงสร้างบรรยากาศในการบรรยายและวิทยากรควรยกตัวอย่างเหตุการณ์กาชาดต่างประเทศด้วย

2. **ด้านสถานที่และอุปกรณ์** ควรจัดอบรมนอกสถานที่ สถานที่จัดนั้นควรเป็นค่ายพักแรมที่มีธรรมชาติและกว้างขวางพอแก่การจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ เอกสารคู่มือการอบรมและอุปกรณ์การสอน และการฝึกปฏิบัติควรให้ได้รับทุกคน

3. **ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม** การจัดอบรมควรใช้เวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ควรมีการเพิ่มเวลาในการบรรยายและการปฏิบัติเรื่องการกาชาดและยุวกาชาด ควรเพิ่มเวลาในการฝึกปฏิบัติ เรื่องพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอน

4. **ด้านเนื้อหา** ควรเพิ่มเติมรายวิชาต่างๆ เช่น การปฐมพยาบาล โรคเอดส์ ฯลฯ ให้มากขึ้น ควรมีเทคนิคการปลูกฝังให้ผู้เข้าอบรมเข้าใจอุดมการณ์ของการกาชาดและยุวกาชาดมากขึ้นกว่านี้ และควรเพิ่มการฝึกปฏิบัติขั้นตอนต่างๆและวิธีการสอนยุวกาชาดให้มากขึ้น

5. **ด้านการดำเนินงาน** ควรจัดอบรมนอกสถานศึกษา ควรชี้แจงและประชุมผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับการเตรียมตัวและสร้างความเข้าใจโครงการก่อนการอบรม

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาและนำมาอภิปรายผลในการวิจัยได้ดังนี้

1. **ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาในด้านวิทยากร สถานที่และอุปกรณ์ ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหา และการดำเนินงาน**

ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมแล้วความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ในด้านวิทยากร สถานที่และอุปกรณ์ ระยะเวลาในการฝึกอบรม เนื้อหา และการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นว่าในด้านวิทยากรอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านสถานที่และอุปกรณ์น้อยที่สุด ซึ่งในความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านวิทยากรพบว่า ความคิดเห็นสูงสุด คือวิทยากรประจำหน่วยสี่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะอย่างเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ให้แก่นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กองบุคลากรได้กำหนดให้ใช้หลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาเป็นแบบแผนเดียวกัน องค์ประกอบในการจัดอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งคือ วิทยากรที่มาบรรยายให้ความรู้ ผู้ที่ทำหน้าที่คณะกรรมการดำเนินงานด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ประสานงาน อาหาร การบริการ และการประเมินผล ซึ่งเป็นวิทยากรจากกองบุคลากร ศึกษานิเทศก์พลศึกษาประจำจังหวัด ประจำเขตการศึกษา และคณะอาจารย์ประจำสถาบันวิทยาลัยพลศึกษานั้นๆ ซึ่งการอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษานี้ต้องการให้นักศึกษาที่ผ่านการอบรม มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา หลักการ อุดมการณ์ และสร้างศรัทธาต่อการกาชาดและบุคลากร ในด้านการเป็นผู้เสียสละ อุทิศตนเพื่อสังคม และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้นวิทยากรจึงได้จัดหาผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องการกาชาดและบุคลากรเป็นอย่างดี มีความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา และมีเทคนิควิธีการนำเสนอได้เข้าใจชัดเจน โดยเฉพาะวิทยากรประจำหน่วยสี่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะจะเป็นหัวใจในการฝึกอบรม เพราะจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เข้ารับการอบรม

ตอบปัญหาต่างๆ และให้คำแนะนำปรึกษากิจกรรมต่างๆ จะกระตุ้นหรือจูงใจให้ผู้รับการอบรมมีความพร้อม ตั้งใจและเอาใจใส่ในการอบรม ดังที่ ชาญ สวัสดิ์มาลี (2539 : 18) กล่าวว่าวิทยากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความสำเร็จของการ อบรม วิทยากรจะเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาสาระ ถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ กระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาต่างๆ ถ้าวิทยากรไม่ทำหน้าที่ และแสดงบทบาทอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมแล้ว ก็จะกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางความสำเร็จของการฝึกอบรม หลักสูตรนั้นทันที

สำหรับด้านสถานที่และอุปกรณ์ ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดย พบว่าความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ คือ สื่อประกอบการบรรยายดึงดูดความสนใจ และสื่อประกอบการบรรยายเพิ่มความเข้าใจเนื้อหา และความคิดเห็นต่ำสุดในด้านนี้คือ สถานที่พักค้างคืนมีความสะดวกสบาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในโครงการอบรมใช้สื่อหลายรูปแบบ ประกอบการบรรยายในแต่ละหัวข้อเรื่อง เช่น วีดีโอ เทปเพลง สไลด์มัลติวิชชั่น โดยมีการเตรียมงาน วางแผนการใช้สื่ออย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ เชียรศรี วิวิธสิริ (2535 : 69) ที่กล่าวว่า การเลือกใช้สื่อประกอบการสอน โดยดูทั้งระบบและพึงเลือกสื่อที่มีคุณสมบัติดังนี้คือ สามารถช่วยให้การถ่ายทอดความรู้บรรลุจุดมุ่งหมายและรวดเร็ว มีความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้และความสนใจของผู้รับสาร เหมาะสมเข้ากับสภาพปัญหาและสถานการณ์ การสื่อความหมาย คำนึง ทุน เวลา และแรงงาน คุณภาพทางเทคนิคและสะดวกในการใช้งาน ใช้ง่าย ไม่ยุ่งยาก และถ้าการฝึกอบรมหลักสูตรใดๆก็ตาม ไม่มีอุปกรณ์และ สดกทัศนูปกรณ์ที่จำเป็นในการฝึกอบรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอแล้ว ก็ย่อมกระทบต่อความสำเร็จของการฝึกอบรมหลักสูตรนั้นอย่างแน่นอน (ชาญ สวัสดิ์มาลี : 18) ส่วนด้านสถานที่พักค้างคืนผู้เข้ารับการอบรมจะไม่สะดวกสบายต่อการพักค้างแรม อาจเนื่องมาจากการใช้เต็นท์หรือที่พักชั่วคราวที่จะต้องนอนรวมกัน 8-10 คน โดยเฉพาะอุปกรณ์ในการนอน เช่น ที่นอน หมอน มุ้ง หรือผ้าห่มอาจจะไม่สะอาด ไม่เพียงพอ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานที่จัดอบรมในแต่ละแห่งจะมีความพร้อมหรือไม่ รวมไปถึงการจัดเก็บเสื้อผ้า เครื่องใช้ส่วนตัว เอกสารการฝึกอบรมของทุกคนภายในหน่วย และห้องน้ำห้องส้วม ซึ่งมีจำกัดไม่เพียงพอต่อจำนวนสมาชิก การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุดา ตนะวรรณสมบัติ (2538 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดมีความต้องการ ใช้สื่อการสอนกิจกรรมยุวกาชาดอยู่ในระดับมาก สื่อการสอนที่ต้องการมากที่สุดคือ คู่มือผู้นำยุวกาชาด คู่มือเพลง

คู่มือระเบียบแถวภาษา วิดีโอเกี่ยวกับเพลง-เกม พิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอน การทำความสะอาด เครื่องแบบที่ถูกต้อง และนิตยสาร วารสารที่ทางกองภาษา กรมพลศึกษา และสภากาชาดไทยจัดพิมพ์ขึ้น

สำหรับด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นด้านนี้อยู่ในระดับมากข้อที่มีความคิดเห็นสูงกว่าข้ออื่นๆ คือระยะเวลาการทำกิจกรรมการประกวดขวัญใจวมลมิตร และระยะเวลาการทำกิจกรรมตรวจเยี่ยมมีความเหมาะสม และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำสุดคือ ระยะเวลา การบรรยายเนื้อหาพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอนกิจกรรมภาษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จากตารางฝึกอบรม พบว่า รายการเนื้อหารายวิชาแต่ละวันได้กำหนดไว้อย่างเจาะจง จำนวนชั่วโมงในแต่ละรายวิชา ซึ่งระยะเวลาการทำกิจกรรมการประกวดขวัญใจวมลมิตรใช้เวลาอยู่ในช่วงงานเลี้ยงสังสรรค์อาลาอาลัย โดยเป็นกิจกรรมหนึ่งแทรกอยู่ในงานเลี้ยงใช้เวลาเพียงเล็กน้อย ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนมีความสุขสนุกสนานและพึงพอใจในการคัดเลือกตัวแทนหรือขวัญใจของรุ่นในการอบรม ส่วนการบรรยายเนื้อหาพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอนกิจกรรมภาษา เป็นเรื่องที่มีขั้นตอนระเบียบวิธีการต่างๆ ตลอดจนต้องมีเนื้อหาและกิจกรรมในการสอนทุกครั้ง จึงทำให้เวลาไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้และเข้าใจในการนำไปปฏิบัติได้

ในทำนองเดียวกันด้านเนื้อหาพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตร ผู้นำภาษาอุดมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุดคือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ทำให้ท่านเกิดเจตคติที่ดีต่อการช่วยเหลือผู้ดกทุกข์ได้ยาก และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำสุดคือ ปริมาณงานกิจกรรมยามว่างที่มอบหมายให้ท่านปฏิบัติตลอดกิจกรรมมีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรนี้ได้มีการทดลองใช้และผู้เข้ารับการอบรมทุกคนได้ผ่านการเรียนการสอนภาษา และภาษาในห้องเรียนมาก่อน แสดงได้ว่าการอบรมบรรลุวัตถุประสงค์ของการภาษาและภาษา ที่ให้ผู้ผ่านการอบรมมีเจตคติที่ดีคือการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้ดกทุกข์ได้ยาก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ วัชรินทร์ จำปี (2529 : 11) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมที่ประสบผลสำเร็จคือบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย จะต้องอาศัยหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากเป็นตัวกำหนด เนื้อหาที่จะสนองต่อวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมโดยตรง และ ชนะ เพชรรัตน์ (2529 : 18) ได้กล่าวว่า หลักสูตรการฝึกอบรมเป็นหัวใจของการฝึกอบรม ซึ่งความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมเห็นว่าหลักสูตร ผู้นำภาษาอุดมศึกษามีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก อาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรนี้มีความ

เหมาะสมในการนำไปใช้ฝึกอบรม เพื่อให้ผู้ผ่านการอบรมได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามอุดมการณ์ของการ กษาศาและยวภาษา ซึ่งสอดคล้องกับการสัมมนาผู้ดำเนินงานยวภาษาอุดมศึกษา กองยวภาษา สภาภาษาไทย (2537 : 19) คือวัตถุประสงค์ของยวภาษาอุดมศึกษา เราต้องการสร้างอาสาสมัครให้ ออกไปทำงานเพื่อสังคม ดังนั้นเรื่องที่เขาควรจะทำจึงควรเน้นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ การบำเพ็ญ ประโยชน์ และความรู้เกี่ยวกับหลักการภาษา และยวภาษา นอกจากนี้ การวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับ การวิจัยของ อมร พูนศิลป์ (2530 : 83) ที่กล่าวว่านักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และสังคมสงเคราะห์มากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ซึ่งกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และสังคมสงเคราะห์ที่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมเป็นอันดับแรกอาจเนื่องมาจากสาเหตุ รูปแบบของ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ สอดคล้องกับอิทธิพลของสาขาวิชาที่เรียน โดยเฉพาะ ทางสายวิชาชีพ และสภาพสังคมและท้องถิ่นในสถานศึกษา มีสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ที่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาต้องแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ โดยออกมาในรูปกิจกรรมชมรมค่ายอาสาสมัคร ชมรมพัฒนาชนบท ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ

ในด้านการดำเนินงาน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นว่าการ ดำเนินงานโดยส่วนรวมอยู่ในระดับดีมาก ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุดคือการให้บริการตลอดจนการ อำนวยความสะดวกของคณะกรรมการในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม และข้อที่มีความคิดเห็นต่ำสุดคือ ด้านปริมาณอาหารว่างและเครื่องดื่มระหว่างการฝึกอบรมมีความเหมาะสม อาจเกิดจากผู้รับผิดชอบ โครงการฝึกอบรม รัฐบาลบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของงานเป็นอย่างดี เห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดี ต่อการฝึกอบรม มีความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมเป็นอย่างดี ก็ย่อมจะช่วยเสริมให้ การฝึกอบรมนั้นบรรลุผลสำเร็จได้ง่ายยิ่งขึ้น แม้ว่าจะต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆในช่วง ก่อนการฝึกอบรม ระหว่างการอบรม และหลังการฝึกอบรม ก็อาจจะสามารถแก้ไขปัญหาดังนั้นได้ และความพร้อมในการดำเนินการฝึกอบรมเป็นอย่างดีเพียงใดก็ตาม ในทางปฏิบัติผู้รับผิดชอบโครงการ ฝึกอบรมจะไม่สามารถดำเนินการฝึกอบรมต่างๆได้เท่าที่ควร ถ้าหากผู้บังคับบัญชาโดยตรงไม่เห็นความ สำคัญและไม่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือต่างๆและยังต้องอาศัยความร่วมมือของฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมด

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร

อุดมศึกษา โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ภาควิชาศาสตร์ของสถานศึกษา

2.1 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้ นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความใกล้ชิดกันมาก เนื่องจากระบบการเรียนของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นแบบสหศึกษา ซึ่งต้องมีการถ่ายทอดแนวคิดและทัศนะในการมองปัญหาซึ่งกันและกัน ทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในสถาบันการศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาบุคลากรเหมือนกัน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำกิจกรรมด้านบุคลากรใกล้เคียงกันมาก่อน นอกจากนั้นบุคลิกภาพเจตคติต่างๆ ตลอดจนการรับรู้ในเรื่องของการภาษาและบุคลากรในสังคมและชุมชนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรรณิภา พันธ์อำพล (2529 : 88) พบว่า การจัดการศึกษาแบบสหศึกษาให้นักเรียนชายและหญิงเรียนร่วมกันมาโดยตลอด ดังนั้นเจตคติความคิดความอ่านในเรื่องต่างๆ ระหว่างชายและหญิง จึงไม่แตกต่างกันโดยนัยนี้

2.2 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นด้านเนื้อหาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 2 ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันย่อมมีการรับรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนความเข้าใจแตกต่างกันไปในด้านเนื้อหาวิชาต่างๆ ซึ่งในสาขาวิชาพลศึกษาจะมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชาในเรื่องของกิจกรรมต่างๆ ในระดับมาก ดังจะเห็นได้จากการเสนอความคิดเห็นในการเพิ่มเนื้อหารายวิชา ระยะเวลา และฝึกปฏิบัติในด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ และต้องการออกไปปฏิบัติกิจกรรมงานอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์สู่ชุมชน หรือบรรเทาทุกข์ด้านภัยพิบัติต่างๆแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยาก นอกจากนั้นยังต้องการเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการเดินทางไกล บุคลิก ผจญภัย แผนที่ เข็มทิศ และการอยู่ค่ายพักแรมเพิ่มเติมในหลักสูตรอีกด้วย ซึ่งนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจะมีความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชาในเรื่องของกิจกรรมจะให้ความสำคัญน้อย แต่จะให้ความสนใจในเรื่องของเนื้อหาวิชาการต่างๆมาก โดย

เฉพาะเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับด้านสุขภาพอนามัย โดยมีความคิดเห็นต้องการให้เพิ่มเนื้อหาวิชา ระยะเวลา ในการบรรยาย ฝึกปฏิบัติ และพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ในเรื่องเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล งานบรรเทาทุกข์ ด้านโรคเอดส์ และด้านสาธารณสุขต่างๆ

2.3 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ युवाชาวดุคการศึกษาที่มีภาคภูมิศาสตร์สถานที่ตั้งของสถานศึกษาต่างกัน พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยุवाชาวดุคการศึกษาโดยรวมแตกต่างจากนักศึกษา วิทยาลัย พลศึกษาภาคเหนือ และภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาค กลางกับภาคเหนือและภาคใต้ มีความแตกต่างกันในสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลให้เจตคติ แนวคิด และสภาวะของความคิดเห็นใน สิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปซึ่งสอดคล้องกับโคปและฮานเน (Cope and Hannah. 1984 : 23) กล่าวว่า สภาพภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันมักมีความแตกต่างเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม จุดมุ่งหมายใน การดำเนินชีวิต นอกจากนี้การดำเนินการอบรมหลักสูตรผู้นำยุवाชาวดุคของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในภาค กลางอาจได้เปรียบสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ทางภาคเหนือและภาคใต้ ในด้านวิทยากร สถานที่และอุปกรณ์ เนื้อหา และการ ดำเนินงาน เนื่องจากสถาน ศึกษาภาคกลางสามารถประสานงานการจัดอบรมกับกอง ยุवाชาวดุค และ สภาภาษาชาวไทย ในส่วนกลาง รวมถึงการขอรับการสนับสนุนการศึกษาดูงาน จากหน่วย งานต่างๆ อาทิเช่น สถานเสาวภา สำนักงานการบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ และวิทยาลัย พยายามต่างๆ ได้สะดวกและคล่องตัวกว่า นอกจากนั้นความพร้อมของสื่อวัสดุอุปกรณ์ และเอกสาร การฝึกอบรมสามารถขอรับเอกสารการอบรมต่างๆ ได้จากกองยุवाชาวดุคได้ครบทุกรายวิชาและเพียงพอต่อ จำนวนผู้เข้ารับการอบรม สื่ออุปกรณ์การฝึกภาคปฏิบัติทันสมัยสามารถช่วยทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจ ได้มากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำยุवाชาวดุค อุดมศึกษาจำแนกตามภาคภูมิศาสตร์เป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากร พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นด้านวิทยากรแตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือและภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานที่ตั้ง สถานศึกษาภาคกลาง วิทยากรและคณะกรรมการ ดำเนินงานจากกองยุवाชาวดุค กรมพลศึกษา และเจ้าหน้าที่จากสภาภาษาชาวไทยสามารถเดินทางไปร่วมเป็น

วิทยากรให้การอบรมและเป็นคณะกรรมการดำเนินโครงการได้สะดวก และจำนวนบุคลากรยังสามารถไปร่วมโครงการได้มาก ทำให้ทีมงานคณะวิทยากรที่ภาคกลางแตกต่างจากภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งอยู่ไกลจากส่วนกลางอาจทำให้เกิดปัญหาในการเดินทางใช้ระยะเวลามาก อาจทำให้การเดินทางไปร่วมเป็นวิทยากรจากกองยูวกาชาด และสภากาชาดไทยน้อยกว่า ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความคิดเห็นของนักศึกษาในเรื่องของการกาชาด ที่จำเป็นต้องอาศัยวิทยากรที่มีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถในการบรรยาย การถ่ายทอด เจตคติ อุดมการณ์ของการกาชาด ซึ่งไม่เป็นไปตามที่ผู้เข้ารับการอบรมมีความคาดหวังในวิทยากรด้านการกาชาดและยูวกาชาด

ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ พบว่านักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยูวกาชาดอุดมศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นเพราะว่าสถานที่ตั้ง สถานศึกษาภาคกลางอยู่ในส่วนกลาง มีความสะดวกสบายในด้านการคมนาคม การเดินทางไปมาสะดวก การสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถพาออกไปทัศนศึกษายังสภากาชาดไทยได้ง่ายและประหยัดเวลาในการเดินทาง มากกว่าภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากนั้นสถานที่ตั้งสถานศึกษาภาคกลางจะมีวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย สื่อการสอนที่สมบูรณ์ครบถ้วนและพอเพียงต่อจำนวนสมาชิกในการฝึกปฏิบัติ และยังสามารถขอรับการสนับสนุนด้านเอกสารการอบรมรายวิชาต่างๆ ได้มากและครบทุกรายวิชา ซึ่งแตกต่างจากภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ฝึกอบรม และเอกสารจัดหาได้น้อยกว่า ส่วนด้านเนื้อหา พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ศึกษาในภาคใต้มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยูวกาชาดอุดมศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ และภาคกลาง อาจเนื่องมาจากสถานที่ตั้ง สถานศึกษาภาคใต้อยู่ในภูมิภาคที่หน่วยงานสภากาชาดเป็นที่รู้จักและปฏิบัติงานด้านการบรรเทาทุกข์ เมื่อเกิดภัยพิบัติ เช่น วาดภัย และอุทกภัย บ่อยครั้ง ดังนั้น ผู้เข้ารับการอบรมจึงมีความคุ้นเคย และเข้าใจใจการบำเพ็ญประโยชน์อันเป็นอุดมการณ์ของการกาชาด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมหลักสูตรผู้นำยูวกาชาดอุดมศึกษา ซึ่งมีผลต่อทัศนคติและเจตคติที่คิดต่อการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และส่วนรวมได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่าภาคเหนือและภาคกลาง

และด้านการดำเนินงาน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลางมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรผู้นำยูวกาชาดอุดมศึกษา แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ แสดงว่าสถานที่ตั้ง

สถานศึกษาภาคกลางมีการอำนวยความสะดวกในด้านการสื่อสาร การประสานงานด้านข่าวสารข้อมูล เนื่องจากอยู่ในส่วนกลาง สามารถติดต่อสอบถามประสานงานข้อมูลต่างๆ กับกองยูวกาชาดได้ง่ายกว่า ภาคเหนือ นอกจากนั้น การดำเนินการพิธีเปิดและพิธีปิด จะได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางโดยการส่งตัวแทนจากกองยูวกาชาดไปเป็นประธานในพิธีเปิดและพิธีปิด ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้เข้ารับการอบรม

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.1 ด้านวิทยากร จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเห็นควรให้มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกหรือวิทยากรที่มีชื่อเสียงมาให้ความรู้ เป็นวิทยากรที่มีความสามารถในการถ่ายทอดทัศนคติที่ดีต่อการกาชาดและยูวกาชาดในด้านการบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิทยากรผู้บรรยายในรายวิชาการกาชาดและยูวกาชาด อาจเป็นวิทยากรที่อยู่ในสถานศึกษาที่นักศึกษาคุ้นเคยมาก่อนและไม่ได้เป็นวิทยากรที่บรรยายในรายวิชาการกาชาดและยูวกาชาดบ่อยครั้ง และระยะเวลาในการบรรยายเป็นช่วงสั้นๆ อาจทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดด้านทัศนคติ แต่มุ่งไปยังเนื้อหาความรู้ ดังที่ ครายโวห์ล บลูม และมาเซีย (Krathwohl Bloom and Masia. 1964 : 15-19) ได้ให้ความสำคัญของทัศนคติ โดยกำหนดให้ทัศนคติเป็นจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการเรียนการสอน คือความรู้ ทักษะและทัศนคติ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทางอารมณ์ ความรู้สึก และค่านิยมให้เกิดขึ้นภายหลังการศึกษา อันเป็นขั้นตอนไปสู่การนำไปเป็นนิสัยของบุคคล และต้องใช้เวลาในการปลูกฝัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทนงศักดิ์ กุ่มไข่น้ำ (2532 : 118-119) พบว่าคุณภาพของวิทยากรฝึกอบรมยังไม่มีคุณภาพครบถ้วนตามคุณลักษณะ 5 ด้าน ด้านความรู้ ความสามารถ บุคลิกภาพ คุณธรรม และอุดมการณ์ สาเหตุจากขาดประสบการณ์ความชำนาญ ขาดการฝึกอบรมเฉพาะด้าน และไม่ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ จากการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เห็นว่าสถานที่ฝึกอบรมเป็นสถานที่คับแคบและจำเจไม่เหมาะเป็นค่ายพักแรม ควรจัดอบรมนอกสถานศึกษา ควรใช้สถานที่ค่ายพักแรมที่เป็นธรรมชาติและกว้างขวางพอแก่การจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ ซึ่งหลักสูตรการอบรมผู้นำยูวกาชาดอุดมศึกษานี้เป็นการฝึกอบรมแบบอยู่ค่ายพักแรม แต่สถานศึกษาส่วนใหญ่ใช้สถานที่ภายในสถานศึกษาเป็นค่ายพักแรม ทำให้ผู้เข้าอบรมไม่เกิดความรู้สึกแตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

ซึ่งการอยู่ค่ายพักแรม กรมพลศึกษา (2529 : 10-11) ให้ความหมายเป็นกระบวนการทางการศึกษาและสัมมนาออกสถานที่ของกลุ่มบุคคลในระยะหนึ่ง โดยอาศัยธรรมชาติเป็นสื่อจัดประสบการณ์ และการเรียนรู้ทางสร้างสรรค์ในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มคณะ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย จิตใจ สังคม ทั้งนี้โดยให้อยู่ในความดูแลควบคุมของผู้นำที่เคยอำนวยการฝึกอบรมมาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหา รายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรมีการปฏิบัติในเรื่องขบวนการหมู่พวก การปฏิบัติพิธีการทางยูวาทาชาในการอยู่ค่ายพักแรม การสร้างและจัดเก็บที่พักชั่วคราว การจัดค่ายพักแรม การจัดสุขภาพภายในค่าย การเก็บรักษาอุปกรณ์การสร้างค่าย ตลอดจนการปรุงอาหารกลางแจ้ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการเดินทางไกล การปฏิบัติงานบุกเบิกและผจญภัยต่างๆ ซึ่งการอบรมภาคปฏิบัติเหล่านี้มีความจำเป็นในเรื่องของความพร้อมด้านสถานที่และอุปกรณ์เป็นอย่างมาก จึงจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรม

3.3 ด้านเนื้อหา จากการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันส่วนข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มเติมรายวิชาต่างๆ ให้มากขึ้น เช่น การปฐมพยาบาล โรคเอดส์ งานอาสาสมัครบรรเทาทุกข์ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษานั้น มีการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรผู้นำยูวาทาชาอุดมศึกษา จึงสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ เช่น การทำโครงการกิจกรรมต่างๆ หลักการสอนและวิธีการสอน ลักษณะและหน้าที่ของผู้นำ เป็นต้น สำหรับข้อเสนอแนะควรเพิ่มรายวิชาต่างๆ ให้มากขึ้น เช่น การปฐมพยาบาล โรคเอดส์ งานอาสาสมัครบรรเทาทุกข์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัตถุประสงค์และคำปฏิญาณของยูวาทาชา ได้กล่าวถึงการรักษานามยของตนเองและส่งเสริมนามยของผู้อื่น และจะบำเพ็ญประโยชน์แก่ส่วนรวม ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์สากลว่า Good Health, Good Service ดังนั้นในความคิดความคาดหวังของผู้เข้าอบรมในหลักสูตรผู้นำยูวาทาชาอุดมศึกษา จึงต้องการให้บรรจุวิชาการปฐมพยาบาล โรคเอดส์ และงานอาสาสมัคร บรรเทาทุกข์ไว้ด้วย เพื่อให้ผู้ผ่านการอบรมมีทัศนคติและเจตคติที่ดีต่ออุดมการณ์ของการกาชาดและยูวาทาชา

3.4 ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม จากการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นควรเพิ่มเวลาในการบรรยายและปฏิบัติในเรื่องการกาชาดและยูวาทาชาให้มากกว่าเดิม การเน้นเรื่องการบรรยายและฝึกปฏิบัติในเรื่องการกาชาดและยูวาทาชาเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้อบรมได้เข้าใจในอุดมการณ์การกาชาดและยูวาทาชา พร้อมทั้งได้ปฏิบัติจริงอาจเป็นการระดมสมองในเรื่องของหลักการ

ภาษา ทั้ง 7 ข้อ เพื่อให้เกิดเป็นกิจกรรมให้ปฏิบัติได้ หรือ ได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการภาษาต่างประเทศมากขึ้น เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานภาษาไทยและภาษาประเทศอื่นๆ

3.5 ด้านการดำเนินงาน จากการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นว่า คณะกรรมการดำเนินงานและวิทยากรเตรียมงานได้ดีมาก และข้อเสนอแนะควรจัดดำเนินการอบรมนอกสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะกรรมการดำเนินงานและวิทยากรได้มีการประสานงาน เตรียมวางแผนล่วงหน้าตามขั้นตอนการดำเนินโครงการ ในเรื่องเกี่ยวกับคณะกรรมการดำเนินงาน คณะวิทยากรงบประมาณอุปกรณ์ สถานที่ ผู้เข้ารับการอบรม ความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งทำให้การดำเนินการอบรมมีปัญหาและอุปสรรคน้อย ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในตัวคณะกรรมการและวิทยากร

3.6 ด้านความคิดเห็นด้านอื่นๆ จากการวิจัยพบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นอยากให้กองขุวภาษาจัดหลักสูตรเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันภัยพิบัติต่างๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้นำขุวภาษาอุดมศึกษาแล้ว มีความซาบซึ้งในอุดมการณ์ของการภาษาและขุวภาษา ในเรื่องของการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งในประเทศไทยของเราจะเห็นได้ว่าจะมีเหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ และอุทกภัยทุกปี ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องการเสริมความรู้การให้ความช่วยเหลือในด้านการป้องกันภัยพิบัติและบรรเทาสาธารณภัย เป็นการเตรียมพร้อมงานอาสาสมัครต่อไป นอกจากนั้นนักศึกษายังต้องการให้จัดอบรมหลักสูตรผู้นำขุวภาษาอุดมศึกษานี้ ในปีสุดท้ายของการเรียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในการออกฝึกสอนได้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาจะต้องสอนกิจกรรม 1 อย่างในการฝึกสอนในโรงเรียน ดังนั้นผู้ที่ผ่านการอบรมผู้นำขุวภาษาอุดมศึกษาก็จะสามารถนำความรู้และคุณวุฒิไปสอนวิชากิจกรรมขุวภาษาได้ คุณวุฒิครูผู้นำขุวภาษาและความรู้ความสามารถในการสอนกิจกรรมขุวภาษา โดยเฉพาะในการดำเนินการจัดกิจกรรมขุวภาษาในโรงเรียนเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนและนักศึกษายังต้องการให้ผู้อำนวยการเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนผู้นำขุวภาษากับต่างประเทศ เพื่อได้รับความรู้ด้านการภาษาต่างประเทศ เพื่อเปรียบเทียบการทำงานกับประเทศไทย ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดประสบการณ์ ตลอดจนวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศต่างๆร่วมกัน อันจะเป็นผลดีต่อการภาษาและขุวภาษาไทยต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษายู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงว่าเห็นสมควรที่จะได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาต่อไป
2. จากการวิจัยพบว่า ควรมีการปรับปรุงเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา ด้านวิทยากร เช่น ควรมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยายในบางโอกาส เพื่อให้นักศึกษาได้รับสิ่งแปลกใหม่แตกต่างจากเดิมที่เคยเรียนในห้องเรียน
3. กองบุคลากรควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษานอกสถานที่ เพื่อให้ได้บรรยากาศในการฝึกอบรมแบบอยู่ค่ายพักแรม
4. กองบุคลากรควรจัดเอกสารคู่มือและอุปกรณ์การฝึกอบรม ให้ทุกคนได้รับอย่างเพียงพอ
5. ผู้จัดควรปรับปรุงให้อาหารมีคุณภาพและจำนวนมากพอเพียงต่อความต้องการ โดยเฉพาะด้านน้ำดื่มและอาหารว่าง ควรที่จะมีปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมมากกว่าเดิม ทั้งนี้ต้องมีการเพิ่มงบประมาณการอบรมให้เพียงพอต่อการดำเนินงานในหลักสูตรนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัญหา และความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ในการจัดกิจกรรมบุคลากรอุดมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดกิจกรรมบุคลากรอุดมศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา เพื่อหาแนวทางปรับปรุงหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษาต่อไป

4. ควรมีการวิจัยติดตามประเมินผลว่า หลังจากที่นักศึกษาได้ผ่านการอบรมผู้นำเยาวชนอุดมศึกษาและได้เข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนอุดมศึกษาตามที่วิทยาลัยจัดให้ไปแล้ว เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาไปประกอบอาชีพต่างๆ ผลจากกิจกรรมและการอบรมได้ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพการงานหรือไม่อย่างไร แล้วเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ผ่านการอบรมหรือกิจกรรมอาสาเยาวชนอุดมศึกษา ว่ามีผลต่อการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาออกไปอย่างไร เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาสรุปถึงความสำคัญของกิจกรรมเยาวชนอุดมศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ขจร. ความรู้และจริยธรรมเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : เพชรสยามการพิมพ์, 2527.
- เกษร สุทธิพัฒน์อนันต์. “ยุวกาชาดอุดมศึกษา,” วารสารยุวกาชาด. 209 : 9; กรกฎาคม-สิงหาคม 2539.
- คณะกรรมการบริการอาสาสมัคร สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. บริการอาสาสมัคร. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์, 2519.
- คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, สำนักงาน. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. กรุงเทพฯ : 2535. อัดสำเนา.
- คมจำ สุภวโรดม. อวามหวังยังไม่สิ้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2529.
- ชาญ สวัสดิ์สาตี. คู่มือฝึกอบรมมืออาชีพ : การจัดดำเนินการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการพลเรือน, 2539.
- ชลรส สุทธิพัฒน์อนันต์. แนะแนวการเรียนการสอนยุวกาชาด. กรุงเทพฯ : 2529. อัดสำเนา.
- . ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรกิจกรรมยุวกาชาด พุทธศักราช 2536 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ชนะ เพชรรัตน์. “บทบาทการฝึกอบรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน,” การศึกษานอกโรงเรียน. 130 : 6 - 12 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2529.
- ทองศักดิ์ คุ้มไฉ่น้ำ. การศึกษาคูณภาพเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมการพัฒนาชุมชน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์, 2518.
- นาศรี ใจชาญสุขกิจ. การศึกษาค้นคิดเห็นของศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาประจำจังหวัดและผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัด เกี่ยวกับการประสานงานยุวกาชาดนอกโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

นาคศรี โจษานุกิจ. “บทบรรณาธิการ,” การสัมมนาผู้ดำเนินงานวิชาการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : 2537. อัดสำเนา.

นิตยาภรณ์ นาครัตน์. “อาสาสมัคร,” วารสารมหาดไทย. 1(9) : 2529.

บรรจง นิวาสะบุตร. ปัญหาการเรียนการสอนกิจกรรมวิชาการในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

เบญจวรรณ สหวัชรินทร์. การศึกษาความต้องการนิเทศการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติในการวิจัยทางการส่งเสริม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.

บุญเสริม ไชยวงศ์. รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ประทีป วิริโยทัย. “บทบาทของอาสาสมัครในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม,” อาสาสมัคร. ปีที่ 2. มกราคม-มีนาคม 2530.

พลศึกษา, กรม. ความเป็นมาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของวิทยาลัยพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

_____. รายงานการศึกษาประจำปีงบประมาณ 2537. กรุงเทพฯ : 2537. อัดสำเนา.

_____. วารสารข่าวกรมพลศึกษา. พฤศจิกายน 2537. หน้า 5.

_____. สถิติการศึกษาสถานศึกษาสังกัดกรมพลศึกษาปีการศึกษา 2537. ฝ่ายวิทยาลัยพลศึกษา สำนักงานเลขาธิการกรม กรมพลศึกษา, 2537. อัดสำเนา.

_____. 60 ปีกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : 2529.

ฟอง เกิดแก้ว. แนวโน้มวิทยาลัยพลศึกษาในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2517.

ภิญโญ สาร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.

มหาดไทย, กระทรวง. แผนแม่บทการพัฒนาเด็กและเยาวชน. 2535 : 5.

ยุวกาชาด, กอง กรมพลศึกษา. คู่มือการอบรมเจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชายุวกาชาด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2533.

- ยวภาษาชด, กอง กรมพลศึกษา. คู่มือการอบรมผู้นำยวภาษาชด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทคนิค 19, 2538.
- . คู่มือการสอนวิชาการภาษาชดและยวภาษาชด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทคนิค 19, 2538.
- . คู่มือผู้บริหารงานยวภาษาชด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2530.
- . สรุปการติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรกิจกรรมยวภาษาชด พุทธศักราช 2533
ในระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 1-12. กรุงเทพฯ : 2534. อัดสำเนา.
- . สรุปผลการสัมมนาผู้ดำเนินงานยวภาษาชดอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : 2537. อัดสำเนา.
- . การประชุมชี้แจงการบริหารงานยวภาษาชด ครั้งที่ 1 (12-13 กันยายน 2527). กาญจนบุรี : สหภาพการพิมพ์, 2528.
- . การสัมมนาและนิเทศอาสาชวภาษาชดอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : 2539. อัดสำเนา.
- . การสัมมนายวภาษาชดอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : 2534. อัดสำเนา.
- ยวภาษาชด, กอง, สภากาชาด. คู่มือการสอนวิชาการภาษาชด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ในเต็คโปรดักชั่น, 2524.
- รุจิราพรรณ รุ่งรอด. การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของอาสาสมัครหมู่บ้านที่มีต่อการปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาเด็กโดยครอบครัว เขตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- เลขาธิการรัฐมนตรี, สำนัก. ราชกิจจานุเบกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพระราชเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2527.
- วิชาการ. กรม. แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2521.
- วิทยาลัยพลศึกษา. รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- วัชรินทร์ จำปี. “คลื่นลูกใหม่ในการฝึกอบรม,” การศึกษานอกโรงเรียน. 130 : 7 - 15 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2529.
- สงัด อุทรานนท์. การประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2529. 2532. อัดสำเนา.

สภาการศึกษาไทย. ประวัติสภาการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มปป หน้า 17.

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. บริการอาสาสมัคร. รุ่งเรืองการพิมพ์, 2519.

สิริ เกิดไพโรจน์. การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาการระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

สุดา ดนระวรรณสมบัติ. การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนกิจกรรมวิชาการของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : 2538. อัดสำเนา.

สุนันท์ วชิรมนตรี. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัด กิจกรรมการสอนวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529. อัดสำเนา.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินติ้งเฮาส์, 2527.

เสาวนีย์ เสนาสุ. งานอาสาสมัครและกิจกรรมเยาวชน. ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

อมร พูนศิลป์. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอันดับกิจกรรมและการจัดอันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในภาคใต้. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

อภิรักษ์ วงษ์ศิริ. หลักสูตรวิชาการไทย. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิชาการ กองวิชาการ, 2530. อัดสำเนา.

อากรณ์ มณีโชติ. การศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

Beauchamp, George A. Curriculum Theory. 3d ed. Wilmette, Illinois : The Kaggpress, 1975.

Cope, Robert and William Hannah. Revolving College Doors. New York : Harper & Row, 1984.

- Edward, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction. New York : Appleton Century Crafts, 1975.
- Etherington, D.E. People Helping People VS. Volunteers in Action. n.d.
- Jean, Marc Lawerrere and Laurent Martu. Red Cross and My Country. Educational Publication Bureau, 1971.
- Konopka, D. The Social Group Work a Helping Process. Englewood Cliff, New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1983.
- Krathwohl. David R., Benjamin S. Bloom and Bertram B. Masia. Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals, Handbook II: Affective Domain. New York : Longman, Green and Co., 1964.
- Turner, C.E. School Health and Health Education. St.Louis : The C.V. Mosby Co., 1970.
- Willgoose, Carl E. The Curriculum in Physical Education. Englewood Cliff, N.J. : Prentice Hall, 1974.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ทม 1007/ 4417

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ตุลาคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการกองบุรุษภาค

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ที่มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาปริญญาโท
เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุรุษภาคอุดมศึกษา
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลักษณ์

ประธาน

ดร.กาญจนา รุ่งตรานนท์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญท่าน นางสุปราณี ขวัญเมือง, นางมานิดา รัชตวิไช,
นางสาวสุดา ตนะวรรณสมบัติ, นางชลรส สุทธิพัฒน์อนันต์, นางสาวนาถศรี ใจชาญสุขกิจ และ
นางสุนันทา กิจสุวรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดทำแก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริภภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

นางสุปราณี	ขวัญเมือง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวิชาการ กองวิชาการ สภาการศึกษา
นายอภิรักษ์	วงษ์ศิริ	กลุ่มงานวิชาการลูกเสือ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
นางมานิดา	โชติวิช	หัวหน้าแผนกฝึกอบรม กองวิชาการ สภาการศึกษา
นางสุนันทา	กิจสุวรรณ	หัวหน้าแผนกวิชาการสัมพันธ์ กองวิชาการ สภาการศึกษา
นางชลรส	สุทธิพัฒน์อนันต์	หัวหน้างานวิชาการกลุ่มวิชาการอุดมศึกษา กองวิชาการ กรมพลศึกษา
นางสุดา	ตนะวรรณสมบัติ	หัวหน้างานฝึกอบรมกลุ่มวิชาการอุดมศึกษา กองวิชาการ กรมพลศึกษา
นางสาวนาถศรี	ใจชาญสุขกิจ	หัวหน้าหน่วยวิชาการอุดมศึกษา กองวิชาการ สภาการศึกษา
นางสาวจิราภรณ์	อัมวิทยา	อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ที่ ทม 1007/ ๕๕๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ ตุลาคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้ที่มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาสั้นๆ เพื่อหาปริญญาโท
เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลย์

ประธาน

ดร.กาญจนา รุ่งตรานนท์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ . ขอให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หรือ 2 ที่ได้ผ่านหลักสูตรผู้นำบุคลากร
อุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2538 - 2539 ตอบแบบสอบถาม ระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน
2539 เพื่อ เป็นข้อมูลในการหาปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดทำแก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสิริยุภา มูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำ
บุคลากรอุดมศึกษา ด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา
และด้านการดำเนินงาน
2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม 3 ตอนคือ
ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเลือกตอบจำนวน 3 ข้อ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากร
อุดมศึกษาใน 5 ด้าน คือด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการ
จัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
5 อันดับจำนวน 64 ข้อ
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำ
บุคลากรอุดมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 5 ข้อ
3. ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน โปรดให้ความร่วมมือตอบตามความคิดเห็นของท่านด้วยความ
เป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อท่าน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ตัวอย่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ถ้าชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ
 ชาย
 หญิง
2. สาขาวิชาที่ศึกษา
 พลศึกษา
 สุขศึกษา
3. ภาควิชาศาสตร์
 ภาคนหือ
 ภาคกลาง
 ภาคใต้
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตรผู้นำบุคลากรอุดมศึกษา

ใน 5 ด้าน คือด้านวิทยากร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม ด้านเนื้อหา และด้านการดำเนินงาน ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามี 5 ช่องคำถาม เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ถ้าชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของข้อคำถามที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายความว่า เห็นด้วยมาก
- 3 หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

- 2 หมายความว่า เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านวิทยากร					
1.	มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะด้านในเรื่องภาษาและยูวภาษา					
2.	การบรรยายสอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรที่กำหนด					
3.	ใช้เทคนิคการบรรยายเหมาะสมกับเนื้อหาหลักสูตร					
4.	การจัดเนื้อหาวิชาอบรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก					
5.	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ของภาษาและยูวภาษา					
6.	การทำงานคณะวิทยากรมีความสัมพันธ์กันอย่างดี					
7.	มีการเตรียมตัวพร้อมที่จะบรรยาย					
8.	เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมในการซักถามและอภิปราย					
9.	วิทยากรประจำหน่วยสืให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะอย่างเหมาะสม					
10.	บุคลิกภาพของวิทยากรมีความเหมาะสมน่าเชื่อถือ					
11.	การใช้ภาษาและการถ่ายทอดเหมาะสม					
	ด้านสถานที่และอุปกรณ์					
12.	สถานที่จัดหรือใช้ในการฝึกอบรมอยู่ใกล้ชุมชนเดินทางไปมาสะดวก					
13.	ความกว้างขวางของสถานที่ในการจัดอบรมเหมาะสม					
14.	แสงสว่างของห้องประชุมมีความเหมาะสม					
15.	สถานที่พักค้างคืนมีความสะดวกสบาย					
16.	การจัดที่นั่งของห้องประชุมมีความเหมาะสม					

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
17.	สถานที่จัดหรือใช้ในการฝึกอบรมมีความปลอดภัย					
18.	สถานที่รับประทานอาหารมีความสะอาดสบาย					
19.	สื่อวัสดุอุปกรณ์เครื่องขยายเสียงคังฟังชัด					
20.	สื่อวัสดุอุปกรณ์เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะแสงสว่างชัดเจน					
21.	แผ่นใสประกอบคำบรรยายเนื้อหาวิชาอ่านได้ชัดเจน					
22.	เอกสารประกอบการบรรยายแต่ละรายวิชาเหมาะสม					
23.	สื่อประกอบการบรรยายเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม					
24.	สื่อประกอบการบรรยายดึงดูดความสนใจ					
25.	สื่อประกอบการบรรยายเพื่อความเข้าใจเนื้อหา					
	ด้านระยะเวลาในการจัดอบรม					
26.	ระยะเวลาการบรรยายเนื้อหาวิชาหลักสูตรกิจกรรมยุวกาชาดมีความเหมาะสม					
27.	ระยะเวลาการบรรยายเนื้อหาวิชาพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอนกิจกรรมยุวกาชาดมีความเหมาะสม					
28.	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการแสดงรอบกองไฟมีความเหมาะสม					
29.	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการประกวดขวัญใจมวลมิตรมีความเหมาะสม					
30.	ระยะเวลาการทำกิจกรรมการตรวจเยี่ยมมีความเหมาะสม					
31.	ระยะเวลาการทำพิธีมอบเสาธงมีความเหมาะสม					

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านเนื้อหา					
32.	เนื้อหาวิชาการภาษาและยวภาษาเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
33.	เนื้อหาวิชาการภาษาและยวภาษาเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในวิชาชีพได้ในอนาคต					
34.	เนื้อหาวิชาลักษณะและหน้าที่ของผู้นำยวภาษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
35.	เนื้อหาวิชาการภาษาและยวภาษา ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม					
36.	เนื้อหาวิชาการทำโครงการกิจกรรมยวภาษา ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม					
37.	เนื้อหาวิชาหลักการสอนและวิธีการสอนสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพได้ในอนาคตได้					
38.	เนื้อหาวิชาพิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพในอนาคต					
39.	กิจกรรมการแสดงรอบกองไฟสามารถพัฒนาลักษณะการเป็นผู้นำของท่านได้					
40.	กิจกรรมการประกวดขวัญใจวมลมิตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของท่าน					
41.	กิจกรรมการตรวจเยี่ยมสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
42.	กิจกรรมพิธีรอบเสาธงสามารถนำไปใช้ในวิชาชีพในอนาคต					

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
43.	กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ทำให้ท่านเกิดเจตคติที่ดีต่อการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก					
44.	หลังจากผ่านการอบรมตลอดหลักสูตร ท่านเกิดเจตคติที่ดีต่ออุดมการณ์ของการกาชาดและยุวกาชาด					
45.	หลังจากผ่านการอบรมตลอดหลักสูตร ท่านได้รับการพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำของท่าน					
46.	เนื้อหาวิชาและกิจกรรมในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมได้					
47.	ปริมาณงานกิจกรรมยามว่างที่มอบหมายให้ท่านปฏิบัติตลอดการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
48.	สัดส่วนระหว่างการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม					
49.	การฝึกปฏิบัติระหว่างการอบรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหา					
50.	การฝึกปฏิบัติระหว่างการอบรมช่วยให้นำความรู้ไปใช้อย่างมั่นใจ					
51.	การแบ่งผู้เข้าอบรมเป็นหน่วยสปีมีความเหมาะสม					
ด้านการดำเนินงาน						
52.	ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการฯให้การสนับสนุนการอบรม					
53.	การให้บริการตลอดจนการอำนวยความสะดวกของคณะกรรมการในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
54.	การอบรมแบบอยู่ค่ายพักแรมเป็นการอบรมที่เหมาะสมสำหรับหลักสูตรนี้					

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
55.	พิธีเปิดการอบรมดำเนินไปอย่างเหมาะสม					
56.	พิธีเปิดการอบรมสามารถสร้างความประทับใจให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมเป็นอย่างดี					
57.	ด้านคุณภาพอาหารว่างและเครื่องดื่มระหว่างการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
58.	ด้านปริมาณอาหารว่างและเครื่องดื่มระหว่างการฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
59.	ด้านคุณภาพอาหารและเครื่องดื่มของผู้เข้าอบรมมีความเหมาะสม					
60.	ด้านปริมาณอาหารทุกมื้อและเครื่องดื่มของผู้เข้าอบรมมีความเหมาะสม					
61.	การบริการดูแลผู้เจ็บป่วยในขณะอบรมมีความเหมาะสม					
62.	ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไป					
63.	มีความสะดวกในการประสานงานสอบถามข้อมูลทั่วไป					
64.	การทดสอบความรู้ก่อนอบรมและหลังการอบรมมีความจำเป็น					

ตอนที่ 3 ข้อคำถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อหลักสูตร
ผู้นำภาษาชาดอุดมศึกษา

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรผู้นำภาษาชาดอุดมศึกษา
โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน โดยการเขียนตอบข้อคำถามข้างล่างต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านวิทยาการ

ความคิดเห็น

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์

ความคิดเห็น

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านเนื้อหา

ความคิดเห็น

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะระยะเวลาในการจัดอบรม

ความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านการดำเนินงาน

ความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

6. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายณัฐเสกข์ น้อยสมบูรณ์
สถานที่เกิด	อำเภอธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	278/38 ซอยเลิศแก้ว 2 ถนนอโศก-รัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
ตำแหน่งปัจจุบัน	วิทยากร 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองบุคลากร สภาภาษาไทย
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2523 วิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาแนะแนวและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2539 การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร